

סידור תפלה להרש"ש

מה

מלכותו יכוין להמשיך לנוק' ב"פ דהוד דב"ן דז"א - לכן לא נכמוז באותיות הפסוק.

יכוין למלאת ד' אלפין שבכתר דללא **אלה אלה אלה** ושארית העק"ב אורות שהם ד' ה"ה דד' אהיה ב' דיודין וא' דאלפין וא' דהסין יכוין להמשיכם ללאה בפקדון לצורך רחל.

הי יוד הי הי יוד הי הא יוד הא **הה יוד הה**

ועתה ישפיל ראשו ויכוין להמשיך לרחל עשרה אהיה שהם גי' ליק"י מי' לבושי המו"ג שבדעת דזעיר דאל"י לנקוד' הכתר דרחל העומדת

בצרי' הנק' **קדירה** שהוא כמספר אלהים דיודין וי"ג אותיות וס' אותיות

הסורס והכו'. **אף למד הי יוד ממ** **אף למד הי יוד ממ**
גי' ש' אלהים י"ג אותיות
כ' אותיות והכולל.

יכוין להעלות פ"ע דהוד דמ"ה דז"א עם ג"פ גבורה הרי ד"פ בגבורה דז"א. וב"פ דהוד דמ"ה יכוין להשאירם ביהוד דז"א וכנגדם ו' אותיות **מלכותו**.

בק"ש דיוצר יכוין למסור עלמו למיתה לחצר ז' צ"ח רוחא ברוחא יאהדונהי: **רעולם** יכוין לתקן ו"ק חג"ת ונה"י דלאה ילהמשיך בהם מילוי ד' אלפין שבכתרא **אלף אלף אלף אלף**.

גם יכוין להמשיך לה מאחוריים דא"י ריבוע ס"ג וי' אותיות. **יוד יוד הי יוד הי ואו הי ואו הי ואו הי ואו הי** גי' לעולם.

גם יכוין בד' אותיות **דלעור** מלעולם להעלות פ"ע דיסוד דב"ן עם ג"פ ת"ת דב"ן הרי ד"פ דת"ת דב"ן דז"א כנגד ד' אותיות **דלעור**.

ועד צ"ב אותיות **ע"ד** דועד יכוין להשאיר צ"פ תחאין דיסוד דב"ן ליסוד דז"א. ויכוין לחצר פ"ת דת"ת דמ"ה דז"א עם ג"פ דיסוד דמ"ה דז"א.

וכנגדם ד' אותיות **יהוה** ולהמשיכם לנוק'. וב"פ עליונים דת"ת דמ"ה דז"א שכנגד צ' אותיות **מ"ן** דלעולם ועד שהם כמספר מילוי דע"ב **וד י יו י**

יכוין לחלקם שרב א' בת"ת דמ"ה ופרק א' דיסוד דמ"ה דז"א. גם יכוין לתקן מל' דלאה וכתר דרחל ולהמשיך לה ד"פ ה"ה פסוטים מעק"ב אורות שנשארו בתצ"ד דלאה שלקחה לכתרה **היה היה היה היה היה**.

בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מזו"ן דאל"י מבחי' פנימיות דפנימיות (*) (ממוחין דו"ק דזו"ן דאל"י) מו' פנימים שלמים לאו"א דבריאה ועי"ז יזווגו וימשיכו מוחין פנימים ומקיפים לזו"ן דבריאה :

צק"ס

(*) א"ה בסידור הקלה לא כתוב כ"ז רק בקלת סידורים כתוב כן לכן מסודר כאן בין שני חלאי לבנה ועיין בפחת עינים דכ"ה ע"ב במלת שבמל"ו מ"ש ע"ז וע"ש. (יב)

סידור תפלה להרש"ש

הוה יוד יוד הוה הא הי וו ואו ואו הוה הא הי
א א א ל ל ל איש ד ה ד נו י י ה

לאהבה את ה'. כסא ע"י אברהם. עבד א'.

(* בק"ש דערבית יכוין יחוד זה בזו"ן דצריאה :

יכוין לזווג את זו"ן שהיא תעלה מ"ן ע"י שם ז"ן וע"י נפשו ונפש הלדיק
והז"א יספיע מ"ד ע"י שם מ"ה וע"י רוחו ורוח הלדיק ומזדווגים :

ו יהוה	יאהדונהי	ה אדני
יוד הא ואו הא	חיבור זו"ן	יוד הוה וו הוה

אח"כ יאמר הרמ"ח תיבין דק"ש לתקן רמ"ח איברי זו"ן ועמהם יתקן פר'
הנוק' ויכוין בכללות פרשה ראשונה לתקן כחצ"ד דזו"ן.
ויכוין כי צפרשה א' יש ה"פ נגד ה"ח המאירים מחכמה שבו לחסדים דדעת
דז"א ומאירים ומתקנים כתר וחוצ"ב ודעת ק"ל דרחל צה"ח אלו הרמוזים צר"ת
וס"ת ה"פ אלו שהם ה' פעמים כ"ו ה' הויות. אלא שיכוין אותם דצ"ן.

ויכוין בקריאתו להפריד צין הדבקים שהם ס' אותיות שוות הסמוכים
זה לזה שהם כנגד הו"ק דמ"ה וצ"ן דזו"ן הדבוקים יחד
אחצ"א כל אחת כלולה מי' שהם ס' ויכוין כי מעתה מתחיל לנסור
אותם ע"י החסדים המחפשטים בהם עתה בקריאת פרשיות אלו וכנרמז
עליהם אותיות. ויכוין צמ"צ דאצגית"ן. ויכוין לעשות ראשו מרכבה לתקן כסא
לשכינה יְהוָה ויכוין לעשות עלמו עבד לה' ולקיים מ"ע לאהוב את ה' :

ואהבת גי' צ"פ אור שבשני שלישי ת"ת דז"א להמשיכם לכתר דנוק' הנק'

את יְהוָה יאהדונהי אלהיך בכל לבבך יכוין לכלול

החסד בגבורה וגבורה בחסד ובכל	כתר דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן
נפשך יכלול גם הנוק' עם החו"ג	חכמה דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן
ובכל מאדך יכללם בחצ"ד מא"ד	צינה דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן
	חסד דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן

גי'

(* וכמ"ש צ"ש רוח הקודש ד"מ ע"ד יחוד צ' וז"ל ואחר שחסיים פ'
בשכמל"ו עם הכונה הנז' אז תכוין לזווג ת"ת ומל' דצריאה ע"י שתי ההויות דמ"ה
וצ"ן וכו' וטעם היות היחוד הזה בצריאה לפי שעתה כלילה צערבית כל הכונה
היא צעו' הצריאה וכו' ע"ש

יא"ה

סידור תפלה לדרש"ש

מו

כ"ט	ר"ת
כ"ט	כ"ט
אהיה יהוה אלהי	אהיה יהוה אלהי
אהיה יהוה אדני	אהיה יהוה אדני
יוד הי ויו הי. יוד הי ואו הי. יוד הא ואו הא.	

ג' מ"ה חסדי דדעת. יוד הא ואו הא ר"ס וס"ס הפ' גי' כ"ו יהוה
 חלא סיכויין אוחי במיליי ז"ן יוד ההו וו ההו ויכויין להמטיך הארת
 חסד ראשון דדעת מחכמה לחסד דחסדים דדעת דז"א ובהארטו לתקן רישא דנוק'
 והיו הדברים האלה אשר ר"ס אהו"ה סס זה הוא סס החסדים
 יהיא רמז להתפשטות החסדים מהחכמה לדעת דז"א יהוה יהוה
 בפרשה זו.

אנכי מצוך היום על לבבך

יהוה יהוה

* גבור' דחסד דמ"ה דמ"ה וב"ן דזו"ן
 * ת"ת דחסד דמ"ה דמ"ה וב"ן דזו"ן
 * גלח דחסד דמ"ה דמ"ה וב"ן דזו"ן
 * כווד דחסד דמ"ה דמ"ה וב"ן דזו"ן

ר"ת וס"ס הפ' גי' כ"ו יהוה חלא
 סיכויין אוחי במיליי ז"ן יוד
 ההו וו ההו ויכויין להמטיך הארת חסד
 ז' מחכמה לגבו' דחסדים דדעת דז"א
 ובהארטו לתקן רישא דנוק'.

ושננתם לכניך ודברת בם בשבתך בביתך ובכלכתך בדרך ובשכבך ובקומך

* יסוד דחסד דמ"ה דמ"ה וב"ן דזו"ן
 * מול' דחסד דמ"ה דמ"ה וב"ן דזו"ן
 * כתר דגבורה דז"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן
 * חכמה דגבו' דז"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן

ר"ת וס"ס הפ' גי' כ"ו יהוה חלא סיכויין אוחי במיליי ז"ן יוד ההו וו ההו ויכויין להמטיך הארת חסד ג' דדעת מחכמה לת"ת דחסדים דדעת דז"א ובהארטו לתקן רישא דנוק'.

וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך

* צינה דגבו' דז"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן
 * חסד דגבו' דז"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן

ר"ת וס"ס הפ' גי' כ"ו יהוה חלא סיכויין אוחי במיליי ז"ן יוד ההו וו ההו ויכויין להמטיך הארת חסד ד' דדעת מחכמה לגלח דחסדים דדעת דז"א. ובהארטו לתקן רישא דנוק'.

ועתה יספיד חסו ויכנין להמטיך לרהל עשרה אה"כ טהם בג" צי"קי מעשרה לבוסי
הח"ג טבצעת לז"א דאט" בנקודת הכתר דרהל העומדת בנר"י הנק' קד"ר רה'
טהוא כמט' אלהים דיו"רין מ"ג אותיותיו וה' אותיות שורטו והכולל " ל"ג

אהיה אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה אהיה
אלף למר הי יוד מס אלף למר הי יוד מס
ג"ש ה' אותיות והכולל י"ג אותיותיו

יכנין להעלות פ"א דהנוד ומ"ה לז"א עם גפ' גבורה הרי ל' פרקין כגבו" לז"א וב' פרקין דהנוד
דמ"ה ויכנין להסאירם כהנוד לז"א וכנגדס ו' אותיות מלכותו "
גם יכנין למסנר נפשו למיתה לח"ד ז"ן בנה"י נוהא ברוחא

יאהרונה לעולם

יכנין לתקן וק' חג"ת ונה"י ללאה ולהמטיך כהם מילני ל' שפ"ן טבתרא

לף לף לף

גם יכנין להמטיך להם מאחורי' לאימא רבוט ס"ג ועשר אותיותיו

יוד יוד הי יוד הי ואן <
> יוד יוד הי ואן יוד
ועשר אותיות

יוד יוד הי ואן יוד

ס יכנין כל אותיות דלעזר מלעולם להעלות פ"א דיסוד לז"ן עם גפ' ת"ת לז"ן הרי'
ל"פ דת"ת לז"ן לז"א כנגד ד' אותיות לעזר "

ועד

בב' אותיות ע"ד דועד יכנין להשאיר ב' פרקין תתאין דיסוד דבן דיסוד דז"א " ויכנין לחבר פת דת"ת דמ"ה דז"א עם גפ' דיסוד דמ"ה דז"א וכנגדס' ד' אותיו מ"ה ירהור' ולהמשיכם לנוק' ונפ' עליונים דת"ת דמ"ה דז"א שכנגד כוז דלעולם ועד שהם כמפ' מילני דע"ב יוד' הל' ויד' הל' יכנין לחלקם פ"א בת"ת דמ"ה ופ"א דיסוד דמ"ה דז"א " גם יכנין לתקן מלכות דל"ה וכתר דחל ולחמשיך לה ד' פעמים ה"ה פשוטים מעקב אורות שנשארו בחב"ד דל"ה שלקחה לכתרה "

ה'יה, ה'יה, ה'יה, ה'יה

גם יכנין להמשיך מזון ראכ"י מכה"י פנימיות דפנ"י ממ"ו דוק דזון ראכ"י מ"ו פנימיות שלמים לא"ה דבריאה' וע"ז יזדווגו וימשיכו מ"ו פנימיות ומקיפי' לזון דבריאה' "

אה"כ יאמר הרמ"ח תיבות דק"ש לתקן רמ"ח איברי' ז"א ועמהם יתקן פ"ר אנוק' ויכנין ~ בכללות פ"א לתקן כחב"ד דזון' ויכנין כי בפרטה א' יש ה' פסוקים נגד ה"ח מחכמה שבו לחסדים דדעת דז"א ומאידים ומתקנים כתר וחוב' ודעת ק"ל דרחל ויה"א שו' הרמוזים בר"ת וע"ת ה' פסוקים שו' שהם ה"פ כ"ו ה' הניו"ת א"א שיכנין אותם דבן' וגם הם ה"פ בן הנמלאי' במקצת ר"ת פסוקים שו' דפרטה זו שהם קוד המן דנוק' סלריך לכוננס בק"ש ששל המטה " ויכנין בקריאתה להפריד בין הדבקים שהם ששים אותיות שונות הסמוכות זו לזו שהם כנגד ה"ק דמ"ה ובן דזון הדבקים יחד אב"א כל ה' כלולה משער שהם ששים' ויכנין כי משתה מתחיל לגמור אותם ע"י החסדי' המתפשטי' בהם עתה בקריאת פשויות וכנרמו עליהם אותיות "

ואהבת

וְאֶהְיֶה

ג' צ"פ אוק שצטני סלמי ת"ת דז"א להאמסיכס
לכתר דנ"ק הנק' את

מקיים מכות לא תשא

אֶת יְהוָה אֱהוּי

א כתב דחסד דמ"ה דמ"ה וכו'

אֱלֹהֶיךָ בְּכָל

ב חכמה דחסד דמ"ה דמ"ה וכו'

וּבְכָל נַפְשְׁךָ יְכַלֵּל גַּם

ג כינה דחסד דמ"ה דמ"ה וכו'

הַנֶּמֶק עִם הַחַיִּים וּבְכָל מַאֲדָךְ יְכַלֵּל כְּחֶזֶק

ד חסד דחסד דמ"ה דמ"ה וכו'

מֵאֲדָר גִּ' מֵהַ יוֹד הָאֵל וְאֵל חֲסֵדֵי הַדַּעַת לֵת וּפֶתֶה פ' ג' כֹּן

לְהוֹדֶה לֹא שִׁכְנִין אֹתָהּ לְכֹן יוֹד הַהוּוֹ הִי

יְכַוֵּן לְהַמְשִׁיךְ הָאֵרֶת חֲסֵד ה' דַּעַת מַחֲמָה לְחֵסֶד דְּחֵסֵדֵי דַּעַת

לְזֵא וְהָאֵרֶתוֹ לְתַקֵּן רִישׁא דְנֶמֶק "

וְהָיִין לֵת גִּ' יוֹד הַהוּוֹ הִי הַרְבֵּי הָאֵלֵה

אֲשֶׁר רֵת אֱהוּוֹרָה שֶׁזֶה הוּא שֶׁסְּחֵסֵדִים וְהוּא רֵמֵז

לְהַתְּפַסְּטוֹת הַחֲסֵדֵי מַחֲמָה לְדַעַת לְזֵא כְּפֶרֶשֶׁה זֹ

ה גכו' דחסד דמ"ה דמ"ה וכו'

ו ת"ת דחסד דמ"ה דמ"ה וכו'

ז נכח דחסד דמ"ה דמ"ה וכו'

ח הוד דחסד דמ"ה דמ"ה וכו'

אל הבריאה ואין הטובה להוריד עולם הבריאה בעלמנו וכן
 ד"ו עד אין קדוש כה' כי אין בלתי כי אז אנו מורידין השפע
 מלידה לפעוה ואח"כ בעלינו לשבח אז יורדין העולמות הנו' כל
 א' במקומו כמ"ש שם בע"ה גם נח' במזמור אשרי יושבי ביתך
 נתקן אחר נפילת אפיס ושם נבאר בכל העורך וע"ש היטב והנה
 כאשר תחיל בחי' ברכות הנו' עד ב"ש תכין תמיד בהיה דמילוי
 הין שהיה בעשיה ויולא מאות ה' אחרונה של הויה הכוללת כנודע
 כי ה' אחרונה היא בעשיה והויה זו דמילוי הין ה"ם נשמת העשי'
 הנק' בחי' נפש והויה העולה ממקומו אל היציר' כנו' גם תכין אל
 שם איל אדני אשר בעולם העשי' ובהגיעך אל ב"ש עד יולר אור
 תכין אל נשמת עולם היציר' שהוא הויה דאלפין העולה בני' מ"ה
 והוא בחי' רוח כנ"ל גם תכין אל שם א"ל הויה אשר בעולם היציר'
 ובהגיעך אל יולר אור עד העמידה תכין אל נשמת הבריאה
 והויה הויה דמילוי סיג גם תכין אל שם א"ל שרי אשר בעולם
 הבריאה ובהגיעך אל ברכות אבות אחר שאמרת ה' שפתי הפתח
 אז תכין אל הויה דמילוי יודין העולה בני' ע"ב שיוולא מאות יוד
 של הויה הכוללת כי כבר ידעת כי ה' שפתי הפתח הוא שכל
 קיק דבריאה. וכן עדין ממש תכין בעת הורדת הנו' עולמות הכול
 העמידה כנ"ל עד עלינו לשבח והנה אין ראוי לכין כל א' וא' בפני
 עלמנו לפי שיקר הטובה היא לכלול ולקשר עולם בעולם ולכן כשתגיע
 אל ב"ש תכין אל אות ה' תתאה שבשם הויה ותכין אל שם ב"ן
 דמילוי הין. וגם תכין אל שם א"ל אדני ותעלם ותחברם עם
 אות ו' של השם ועם שם מ"ה דאלפין ועם שם א"ל הויה שביצירה
 וכשתגיע אל יולר אור תכין אל ה"ה תתאה להעלות ולדבק' עם
 אות ו' ואות ו' דבוקה עם ה' עילאה שבבריאה וכן שם ב"ן דהסין'
 תחברו לשם מ"ה ושם מ"ה עם שם סיג דבריאה וכן שם א"ל
 אדני עם שם אל הויה ותחברם עם שם א"ל שרי שבבריאה ובהגיעך
 אל העמידה תכין להעלות כל הדי' עולמות כלולים זכו' בני' בחי'
 הנו' מלמטה למעלה ע"ד הנזיל ועדין תעשה להפך בעת ירידת
 העולמות אחר העמידה כנ"ל ונמלא כי בהגיעך אל אין קדוש כה'
 כי אין בלתי כו' תכין לכל הארבע עולמו' כלולים זכו' מעיל' לתתא':
דרוש ב' (א) על ענין הנו' בסדר תיקון תפלה שחרית הנה
 כבר נבאר לעיל ענין התחלקותה אל ארבע
 עולמות אביע'. ועתה נבאר ענין הנו' ויתר בדיבור עמוק הנה כבר
 ביארנו בדיבור הקדמת אדרת האויבו בסופה הקדמה א' בענין שם
 בחי' שיש למעלה בכל העולמות דאביע' כי בחי' א' היא ענין
 חילוניות העולמות הוא בחי' כללו' העולמות בבחי' חילוניות' הנקרא'
 כסא הכבוד ומלאכים ואופנים והבחינה הנו' היא ענין פנימיות
 העולמות ששם בחי' הנפשות של בני אדם דעשיה והרחו' שבינו'
 והנשמות שבבריאה כו' וכל בחי' מהם יש לה בחי' או"פ ואו"מ (ג)
 והנה נודע מ"ש בזוה"ק פ' ויקהל דף ר' א' ע"ב ובפ' בהר"ק
 ע"א שבתחלה לריך לעשות התיקון בבחי' המעשה שהם ד' תיקונו'
 והם אלו יפנה ויהעטף בליצית ויניח תש"י ואח"כ תש"ר. וכנגדם
 הם סדר קרבנות של שחר וסדר הזמירות וס' יולר וס' תפילת י"ח.
 ולריך לבאר כל זה הנה בתחילה לריך בסוד המעשה לתקן בחי'
 חילוניות' כל העולמות במקומם אשר להם והוא כי ע"א אשר יפנה
 לרכיב הנה הוא מתקן עולם העשי' בבחי' הנק' נפש וע"א ברכת
 אשר ילך שהים הכולל היוולא מן הפה בעת שמברך הוא מתקן אוה"מ
 דעולם העשיה ואח"כ ע"י העליה שמהעטף בראשו הוא מתקן חילוניות'
 עולם היציר' הנק' רוח וע"כ יורד אור מן בחי' הגפש דיעיר' אל בחי'
 הרוח אשר בעשיה הנק' ילי' שבשעט' ובסוד הברכה שבליצית נעשה
 או"מ אל היציר' ואח"כ ע"י התפ"ש נקתן עולם הבריאה ואז יורד אור
 מן נפש דבריה אל הנשמה שבעשיה. וע"י הברכה נעשה או"מ אל
 הבריאה ואח"כ ע"י תש"ר נתקן עולם האצילו' האמנם בענין הברכ'
 יש מחלוק' לפי שמים כי גם בעולם האצ' לריך לעשות ע"י מעשיו
 או"מ שלו ולכן לריך לבדק גם על תש"ר לעשות או"מ אליו ומר
 סבר דאיימ' דעולם האצ' שהוא בחי' נשמה לנשמה אינו נעשה על
 ידינו ומעלמנו הוא נעשה כי אין בו כח לעשותו והנה כל הדי' עולמו'
 נתקנו בבחי' חילוניות' שהוא כללות העולמות בעלמם בכללותם
 בבחי' או"פ עם או"מ שלהם ע"י אלו המלות מעשיות הנזיל אבל
 האדם בעלמנו לא נתקן רק בחי' הגפש שלו בלבד לפי שכל אלו
 הם מלות מעשיו' שהם מלך הגפש ואפי' בברכ' שלהם היא מלך מלות

מעשיות בלבד ולכן כדי לתקן בחי' שנית לריך סוד הדבור בתפלה
 וזה פרטן כי בחומרו סדר קרבנות של שחר יכין לכלול העשיה
 ביציר' אחר שכבר נכללו ונתקנו כל העולמו' בכללותם ואח"כ כדי
 להעלותם למעלה ולכלול אותם ביחד א"ל לעשותו אלא ע"י הכללו'
 הנשמות שהם בחי' פנימיו' העולמו' כולם ולכן אנו אומרים הקרבנות
 שעי"כ אנו כוללים עולם העשיה בבחי' פנימיו' שהים הנפשו' שבו
 עם או"מ שבהם ג"כ הנעשה ע"י הדיבור וא"כ גם החילוני' שהוא
 כללות עולם העשיה נכלל עמהם ואז אנו מעלים עולם העשי' אל
 עולם היציר' וכוללים אותו עמו בבחי' הנפשות שבעולם העשיה
 שהם פנימיו' העשיה כנו' וזה ע"י הקרבנות ואז נעשין מוחין דאו"פ
 לבחי' הנפשות וגם אוה"מ שלהם ע"י הדבור ואח"כ ע"י הזמירות
 של ב"ש עד יולר (ג) אנו מעלים את הרוחין שבעולם היצירה,
 בבחי' מוחין דאו"פ ובבחי' או"מ עד עולם הבריאה וזאוגם בחי'
 חילוניות' דעולם היציר' או"פ שלו עם או"מ שלו הם עולים ונכללו'
 עמהם בבחי' ואח"כ ביוולר אור עד העמידה (ד) אנו מעלי' הנשמות
 שבעולם הבר' בבחי' או"פ ואו"מ שלהם עד עולם האצ' וא"כ גם
 חילוניות' עולם הבר' או"פ שלו הם עולים ונכללו' בהם (ה) והנה נתיב
 כי ע"י תש"י שהיא בבר' וע"י התש"ר שהיא באצילו' נעשין מוחין
 פנימיו' דאו"פ וגם אוה"מ שלהם בבחי' חילוני' העולמו' (ו) ואח"כ

עשה ע"י ק"ש שאומר' ביוולר אנו ממשיכין ומורידין מוחין פנימיים
 (ז) דאו"פ בבחי' פנימיו' העולמות שהם הנשמות כנ"ל ואח"כ בעמיד'
 אנו נותנים להם בחי' או"מ שלהם (ח) ובצ"ח ברכת אבות דריה'
 במלוי אלהינו ואלהי אבותינו יש סיוע לזה ע"ש היטב. והנה עתה

אשר עלו היציר' והעשיה בבריאה שהם בחי' מלכות ות"ת בני הבר'
 אנו לריכס עתה להעלותם בבר' בסוד מ"ן אל אדם שהיה עולם
 הבר' כדי שיתנו להם מוחין פנימיו' דאו"פ בבחי' אותם הנשמות
 שהם פנימיו' של העולמות ולריך שיתייחדו בתחילה ויזדווגו או"מ
 דאצ' לתת מוחין לזו"ן דאצ' וע"כ יומשך שפע לאו"מ דבריה'
 שיזדווגו גם הם לתת מוחין לזו"ן אשר שם שהם בחי' היציר' והעשי'
 שעלו ונכללו עתה שם כנו' ובד' להיות בני כח לעשות הדבר הזה
 נגטינו במלות ק"ש שהיא בחי' דיבור ואינה מעשית וע"י מזה
 זו יהי' בני כח לנרסם הזוג הנו' כדי שיתנו מוחין אל זו"ן דבריאה
 כנו' ובד' לבאר ענין זה הוא מוכרח לבאר פה קצת מן כונת ק"ש.
 והענין יבין כמה שנתבאר אצילו' כי יע"ב יש לו שתי נשים ורחל.
 והנה בחי' למה היא בבחי' הקשר דתש"ר שבעולם האצ' ויש לה
 פרטוף שלם מ"ם כנודע. ואח"כ עתה אנו מעלים את רחל שהוא
 אותה הנקודה של מלכות אשר עומדת בכול ק"ק דבריה' ועולה
 עד למה הנו' שהים אות ד' דאחר ונכללת עמה ומתחברת אז
 אותה הד' עם הו"א שהים אח"ד אח"ד ד' נעשין מ"ן אל או"מ
 דאצ' וא"כ מורידים ונותני' מוחין פנימין לז"א וללאה הנו' ואח"כ
 המוחין של רחל אינם יורדין לפי שעדין היא בבחי' נק' ואין לה
 פרטוף לקבל מוחין. ולכן המוחין שלה נשארים למעלה עם הד'
 דאחר שהיא לזה ובא"כ אנו אומר' בשכמל"ו הגל הוא בסוד בחי'
 למה והבין זה. ובמל"כ כי אז ע"י זוג דאו"מ יורדין מוחין פנימיו'
 לז"א וללאה ומכא הורר הזה הגדול נעשה עשיה וי"ל ג"כ מ"ן אל
 הבריאה ואז יורדין להם מוחין גם דאו"פ ואו"מ כי כ"כ הוא (מוחין)
 פנימיים בלבד באצ' כמו לתת מוחין פנימיים ומקיימים בבריאה
 נמלא עתה כי בבחי' העולמות בחילוניותם יש להם מוחין פנימיים
 דאו"פ ואו"מ ובבחי' הנשמות שהם פנימיות העולמות יש להם
 ג"כ מוחין דאו"פ ואו"מ בני' עולמות ב"ש חוץ מעולם האצ' כי
 אין שם לבחי' הנשמות רק מוחין דאו"פ בלתי או"מ. ואח"כ ע"י
 העמידה בתפילת י"ח נעשים להם ג"כ בחי' אורות המקיפין
 דמוחין כמשי"ת בע"ה בתפלת ר"ה ע"ש:

דרוש ג' (ט) על הנו' בסדר חילוק תפילת השחר דחול. הנה
 תחילה לריך לתקן ד' עולמות אביע' ע"י מלות
 מעשיות שאנו עושים למטה בעה"ז וכונת התיקון הזה הוא לתקנם
 במקומם עלמם שהקליפה אשר סביבותיהם שנתאחו בהם בלילה
 יתפרדו עתה מהם לפי שהוא יוס ואין הקלי' נזכרת. והנה תחילה
 נוולר אדם ידיו שחרית ויטיין כי ע"י נעילה זו נפרדים הקליפה
 דג' אחרו' דעולם העשיה ונפרדים מהם בבחי' החילוניות. ואחר כך
 יפנה ויעשה לרכיב וע"כ יתקן גם הפנימיות (י) ג' אחרונו' דעולם
 העשיה הנו' כי הנה בעולם העשיה יש אחיות הקלי' אפי' בפנימיות'
 כנודע

הנרות וביאורים: (א) ע"ת דף ח' פט"ח ס"א תפילת: (ב) ונגדס יש שתי בחי' בתפלה ונוכר בוויור בפ' במדבר וכן תפילת וסדר
 התפלה בעלמנו וכל בחי' מאלו ג' תפלות לד' כי המעשה נתקל לד' והם יפנה בו פט"ח וכו' הנו' (ג) אור או נעשים מוחין פנימיים
 ומקייפין לבחי' הרוחות שהוא פנימית היצירה ואז אנו מעלים כו' (כ"י מהש"ס): (ד) אז נעשים מוחין פנימיים ומקייפין לבחי' הנשמות שהם פנימיות הבריאה
 ואז אנו מעלים וכו' (כ"י מהש"ס): (ה) ועולים באצילות כו': (ו) דבריאה ואצילות: (ז) ומקייפין בפנימיות נשמת הבריאה ומוחין פנימיים: (ח) בלבד בלי מקיפין
 באצילות: (ט) ע"ת דף ט' פט"ח ס"ב תפילת: (י) עיון אחת לישפך מערכת א' אות ק"ד פט"ח ס"ה הנה מהר"ם:

כטוע כי בעשיה ויזירה יש מערבות טוב ורע וע"י מה שפנפה גורם להפריד ולהזיח הקל"י מן פנימיות דעשיה . והנה ע"י ב' דברים אלו שהם יכול ידיו ויפנה נתקנו ג' אחרונות דעשיה בבחי' אר"פ מבחי' חילוניות ופנימיות שבהם ואמנם ע"י שני ברכות שמברכין ענ"י כשנטול ידיו ואשר יזר כשיפנה נתקן אר"מ שלהם בבחי' פנימיות וזבחי' חילוניות כטוע כי כל מלוא הנעשית בדיבור וזהבבל הפה הוא בחי' אר"מ והרי נתקנו ג' אחרונות דעשיה במקומם על"מ בבחי' חילוניות וזבחי' פנימיות ע"י ב' מעשים הנז' . ואח"כ ע"י ב' הטליות טלית קטן וגדול הם שני תיקונים אל ג' אחרונות דעולם היזירה כטוע כי סוד טלית היא במטערו"ן אשר ביזירה כנז' בפ' פנחס דף רכ"ו ע"ב בר"מ :

והנה מט"ע הוא מתלבש בטלית הזה אבל הטלית קטן הוא כנגד פנימיו ג' תחתונות דיזירה ולכן הוא נלבש על החלוק מתחת המלבושים שלא כאותם הנהגים ללבושו על המלבוש שטעו' הוא בידם והטלית גדול הוא כנגד חילוניותם ולכן הוא נלבש על כל המלבושים ואמנם הפנימיו' דיז' אינו פנימיות גמור כמו פנימיו' העש' אשר הוא בתוך הגוף ממש בסוד יפנה כנ"ל לפי שאין אחיזת הקליפה ביזירה כמו בעשיה ואח"כ ע"י ב' ברכותיהם נתקן אר"מ שלהם והנה בהיותי בעולם העשיה לא נתקנו רק ג"ת אשר הם אבל עתה שנתקנו ג' אחרונות דיז' ממילא נתקנו כל הי"ם שבעש' אשר הם למטה מג"ת דיז' אמנם לא נתקנו רק בבחי' חילוניות בלבד נמלא כי עתה נתקנו ג' אחרונות דיזירה בבחי' פנימיות וחילוניות וז' עליונות דעשיה בבחינת חילוניות בלבד וג"ת דעשיה בבחי' פנימיו' וחילוני' (א) ואח"כ ע"י התש"י נתקנים ג"ת דבריאה וע"י הברכה נתקן אר"מ שלהם וזה בבחי' החילוניות לבד כי לבחי' הפנימיות שלהם אין לורך לעשות תיקון אחר ע"ד הנז' ביזירה ועשיה והעשם הוא שאין הקל"י נאחזות בפנימיות הבריאה רק בחלונותיה ומכ"ש בעולם האלילות וכטוע אלילי שבבריאה אין רע וטוב מעורבים והבן זה היטב :

והנה (ג) עתה אשר נתקנו ג' אחרונות דבריאה מכ"ש שנתקנו החילוניות בלבד של הז' עליונות דיזירה אשר הם למטה מג"ת דבריאה וגם נתקנו הפנימיות דז' עליונות דעשיה אח"כ ע"י התש"ר נתקנו ג' אחרונות דאל"י בבחי' חילוניות אלא שהוא בסוד אר"מ שלהם בלבד ואין התש"ר לזיכה לברך עליה לפי שאר"מ שלהם נעשה מאליו ואינו נעשה על ידינו אך סדרת חכמ' אשכנז המברכים הם על התש"ר לפי שהם סוברים שגם אר"מ שלהם אעפ"י שהוא בחל"י הנה הוא נעשה על ידינו והנה פנימיות עולם האל"י אין לורך לתקנו כנ"ל כי אפי' בפנימיות עולם הבריאה אין הקל"י נאחזות אלא בחילוניות בלבד והנה עתה אחר אשר נתקנו ג' התחתונות דאל"י בסוד החיזו' מכ"ש שנתקנו גם חילוניות דז' עליונות דבריאה אשר למטה מהם וגם נתקן הפנימיות דז' עליונות דיזירה ונמלא כי כבר נתקנו כל הי"ם דעש' בבחי' חילוניות ופנימיו' באר"פ ואר"מ וכל הי"ם דיזירה ע"ד הנז' חילוניות ופנימיו' באר"פ ואר"מ אבל הי"ם דבריאה בבחי' חילוניות לבד באר"פ ואר"מ אבל בבחי' הפנימיות אין לורך לתקנו כנ"ל והג"ת דאל"י בבחי' חילוניות לבד ובסוד אר"פ לבד אבל אר"מ שלהם וגם כל בחי' הפנימיות שלהם דאר"פ ואר"מ הוא נעשה מאליו ואין לורך לתקנו ומכ"ש הז' ראשונות דאלילי' שלא הולך בהם שום תיקון לשום בחי' מהם כלל ועיקר והרי נתבאר כל בחינות המעשה :

ועתה נבאר בחי' הדיבור כנ"ל בשם הזוהר ויקהל דר"א ע"א ופ' במדבר דק"ב ע"ב והנה עד עתה ע"י המעשה נתקנו העולמות במקומן ונסתלקו מהם הקל"י כדי שאח"כ ע"י הדיבור של התפלה נוכל להעלות עולם בעולם ולקשרם ולהעלותם יחד ונחמיל לבאר סדר עלייתם הנה ע"י הי"ח ברכ' דשחר' מברכ' ענ"י (ג) עד פ' התמיד אנו מורידים שפע גדול והארה גדולה אל הנז' ראשונות דעשיה כדי שהחיזו' שלהם יזדכך ויחזור להיות בבחינת פנימיות כטוע לפיל כי בכל עולם יש ב' בחי' חילוניות והעולמות ופנימיות העולמות שהוא הגשמות אשר בהם וע"י אלו הברכות ^{פנחס} מתבכר חילוניות ומקבל הארה גדולה וחוזרין בערך פנימיו' אח"כ ע"י פ' קרבן התמיד אנו מעלים פנימיות ג"ר דעשיה למעלה ונעשין בחי' חילוני' בלבד אל ג"ת דיזיר' (ד) ח"ם קרבן התמיד שהוא לקרב התחתון כעליון ולהעלותו עד שם למעלה ונמל' כי ע"י קרבן התמיד עול'

פנימיות ג"ר דעשיה ונעשים חילוניות אל ג"ת דיזירה ואז הפנימיו' של שלשה התחתונות דיזירה מתעלה גם הוא יותר למעלה ומשאר חילוניותם בסוד פנימיות ופנימיות ג"ר דעשיה נעשה להם בחי' חילוניות ופנימיו' ג"ת דיזירה עלו ונעשו חילוניות לשלשה אמצעיות דיזירה וחלונות שלשה אמצעיות דיזירה נעשים פנימיות להם ופנימיות שלשה אמצעיות דיזירה עולים ונעשים חילוניות אל שלשה ראשונות דיזירה וחלונות שלשה ראשונות דיזירה נעשין בחינת פנימיות להם כנז' ופנימיות שלשה ראשונות דיזירה עולים ונעשים חילוניות אל המלכות דבריאה . וחילוניות מל' דבריאה נעשים פנימיות להם ופנימיות מ' דבריאה עולה ונעשה חילוניות אל הנז' דבריאה והחילוניות ג"ת דבריאה נעשה פנימיות להם ופנימיו' ג"ת דבריאה עולים ונעשים חילוניות אל הנז' אמצעיות דבריאה וחילוני' ג' אמצעיות נעשין פנימיו' אליהם וכעד"ז עולים כסדר המדרגו' הנז' עד שנמלא כי פנימיות ג"ר דבריאה עולים ונעשים חילוניות אל הנז' נוקבא דז"א דאלילות וחילוניות מ' דז"א דאלילות נעשית פנימיות אליהם ופנימיות מלכות דנוקבא דז"א דאלילי' עולה ונעשה חילוניות אל ג"ת דילה שהם נה"י שבה וחילוניות נה"י שבה נעשין פנימיות אליהם וכעד"ז עולים כסדר המדרגות עד שנמלא כי פנימיות ג"ר דילה עולים ונעשים חילוניות אל הנז' דז"א דאלילי' וחילוניות מ' דז"א נעשים פנימיות אליהם ופנימיות מ' דז"א עולה ונעשה חילוניות אל ג"ת דז"א וחילוניות ג"ת דז"א נעשים פנימיו' אליהם וכעד"ז עולים כסדר המדרגות עד שנמלא כי פנימיו' ג"ר דז"א עולים ונעשים חילוניות אל מ' דאר"מ ואח"כ מ' דאר"מ נעשין פנימיו' אליהם וכעד"ז עולים כסדר המדרגות עד שתיקן יומין דאלילות וזוהי ית' לך מ"ש בזהר פ' לו דכו"ו ע"ב ובסוף פ' פקודי כי רשות דקרבנין סלקא עד א"ס לעילא לעילא פ' כי ע"י קרבנות עולים העולמות ומתקשרים זה בזה מדרגה למעלה מדרגה עד א"ס וזוהי ית' לך משיל כי העולמות הנקרא חילוניות אינם עולים כלל אמנם נשארם במקומם וחוזרים להיות בחינת פנימיות :

ועתה לריך לתת טעם אל הנ"ל איך המלכות דבריאה נעש' חילוניותה בחינת פנימיות אל ג"ר דיזירה כי היא א' והם ג' וכן איך פנימיותה עולה ונעשית חילוניות אל כל ג"ת שלמעלה ממנה וכעד"ז תפול קושיא זו במלכות דנוקבא דאלילות ודז"א דאלילות כו' עד רום העולמות אבל סוד הענין הוא כמה שהדעתך כי ישעור קומת המלכות היא לעולם בסוד נה"י כי הם שלשה עתרי' לאן רובצים עליה והי"ם שלשה קוים אשר מהם נעש' המלכות ולסיבה זו יש יתולת בחילוניות המלכות להתלבש בתוך הפנימיות של ג"ר שלמטה ממנה ויש יכולת בפנימיות' להלבש את חילוניות הנז' שלמעלה ממנה ונמלא עתה כי יש ב' מיני שינויים מעולם העשיה אל שאר העולמות השינוי הא' הוא כי פנימיות ג"ר דעשיה נעשית חיו' אל ג"ת דיזירה אבל הנז' דיז' אינם מלבישי' אלא אל המלכות דברי' בלבד ולא לגי' דבריאה וכן בג"ר דבריאה כו' וכן בשאר עולמות העליונים כולם וטעם הדבר הוא לפי שסדר הקרבנות עד ב"ש הכל הוא בחיקון עולם העשיה בלבד והנה עול' העשיה הי"ם המלכות כטוע ולכן כיון שאנחנו עתה בחיקון עולם העשיה לכן נשלם כל תיקון עולם העשיה לגמרי ויכולים לפלו' עד מקום הראייה להם שהוא בשלשה אחרונות שהם נה"י דיזיר' אבל העולמות שלמעלה מן העשיה אין עתה זמן תיקונם כי בדרך שאמר הוא זמן תיקון היזירה וביולר אור הוא זמן תיקון הבריאה כנ"ל כו' ואף אם תראה עתה כי גם עולמות העליונים נתעלו ממדרגתם כנ"ל אינו אלא ללורך העש' עממה לתת מקום פניו אל ג"ר דעש' שיעלו ביזירה ולסיבת' הוכרחו כל העולמות להתעלות מדרגה אחר מדרגה על דד ההכרח אף ע"פ שאין עתה זמן עלייתם מלמעלה ולכן הלואי שהעולמות העליונים יתקנו עתה אע"פ שאינו זמנם בבחי' חלק העשיה שכלל עולם מהם שהוא מלכות שלהם ויתקון ע"י תיקון עולם העשיה התחתון שהוא מן הסוג שלהם ולכן אין כח בג"ד דיזיר' לעלות אלא עד הנז' דבריאה בלבד אשר היא לבדה נתקנה ע"י תיקון עולם העשיה התחתון כי גם היא בחי' עשיה שבבריאה אבל למעלה מה א"א להם לעלות ואמנם כשיהיה זמן תיקונם אז יהיו גם הם דומים אל תיקון הפסוק והוא כי בחיקון עולם שהוא תיקון היזירה יוכלו ג"ר שבה לעלות עד שלשה אחרונות דבריאה ממש וכן בחיקון יולר אור שהוא תיקון הכרי' יוכלו ג"ר שבה לעלות עד ג"ת דאל"י וק' :

דגרות וביאורים : (א) כעו"ה דף י' הניסח וכבר היו מתקנים מתחילה ג' אחרונות דעשיה פנימיות וחילוניות : (ב) עפ"י פ"ד וי"ס מתפלה : (ג) סתמן לטפי כינסו : (ד) טיון מ"ש הרב נ"ש דמ"א פ"ב וטיון ח"ח דף ו' סוף פ"א :

שם, אה"ו, נ"ב קשה, שוה קו' החילוף, ועיין להראים שזה אחד
מן המקומות שכתב בדרוש הדעת שחב"ד דאבא נתלכשו בנה"י
ראבא, ובדרוש הציצית ובכמה מקומות כתב שמתחלפים.
שם ע"ג, קיים, נ"ב, ר"ל שהשאר המוחין בווי' תמיד אינה

אלא בזמן שבית המקדש קיים. מור"ר השד"ה.
שם, בגוב"י אות י"א, וקשה, נ"ב, ועיין נהר שלום דף י"ג סוף ע"ד
[י"ח ע"א] שכתב ח"ל, ועתה בשמע עולים מהם מקצת הנוגעים
לכחינת הוי"ק דגדלות ולמוחין דאח', והשאר המתיחסים למוחין
דפנים עולין במלת באהבה, בעמידה, עכ"ל. ובוזה יתישבו השני
לשונות, מורי הרב שד"ה נר"ו.
דף י"ב ע"א, הבריאה, נ"ב, עיין עו"ת דף י' ע"א, הלשון מתוקן יותר.
ובספר כונות ישן כת"ר דף ט' ע"ב בסופו.
שם ע"ב, הדיבור, נ"ב, של הקורבנות.

שם, בעמידה, נ"ב, מכאן נראה שדרוש זה מדבר בפני' דהצי',
שהפני' נמשך בק"ש, והמקיף שהוא התפילין בעמידה וכמ"ש ראייה
מדרו' ר"ה, ששם מדבר בפני' דחיצוניות כידוע. ועיין דרוש ה' דק"ש,
נה"ש דף כ"ה ע"א וב', [ל"ב ע"א וב'].

שם ע"ג, אינו פנימיות, נ"ב, עיין בסידור ברכות של שחר.
שם, וכנודע אצלנו, נ"ב, ע"ח שער מי"ח פ"ג, ושער מי"ז פ"ד.
דף י"ג רע"א, ונלע"ד חיים, נ"ב, עיין עו"ת דפוס ירושלים דף י' [ט']
סע"א] ושם מבואר היטב, יעוין שם.

שם ע"ב, אבגית"ץ, נ"ב, עיין שער הפסוקים על פסוק אם יהיו
חטאיכם כשנים, יעוין שם, [ספר הליקוטים דף ע"ט ע"א].
שם ע"ג, המחיה הקלי', נ"ב, לעיל בע"א כתב, י"א סמני
הקטורת הם ע"ס דעשיה וכח המחיה אותם הם דוחים הקלי' שהם
י"א, ועיין בפע"ח שער קרבנות פ"ה שהם שני שמועות יעוין שם
[פע"ח דובראוונא דף כ"ט ע"א ריש פ"ד].

דף י"ד ע"ג, אות ב' בגוב"י, ואין לומר מן כל, נ"ב, עיין נה"ש דף כ'
עמודה ב', [כ"ו רע"ד] שכתב צ"ל, מן כל.

דף ט"ז ע"ב, זיוג עליון, נ"ב, זה לשון ספר הכונות הישן שבידי כ"י, דף
פ"ד ע"ב, ז"ל, והנה אז בעת הזיווג אין שם רק יחוד ת"ת ומלכות
לבדם, ושאר המוחין וכו', וכן הוא לשון ספר הכונות הישן שבידי
מוה"ר השדה יצ"ו, דף ס"ו עמוד ד' בזה הלשון ממש, [יעוין פע"ח
דזכראוונא דף ל"ב ע"ב]. ונ"ל מ"ש לכלול הבריאה באצילות, פי'
הדברים לכלול הבריאה בווי' דאצי', לפי שבעת הזיווג נתרחקו בי"ע
דאצי' בעצמו, ונעשו כדמות אגן הסהר להעלים זיווג העליון
לבל ישלטו עין החיצו' וכו', כמ"ש לקמן דרוש ו' דעמידה, דף ל"ז
עמוד ד'... [המשך ההגהה נמחק].

דף י"ח ע"א, האחוריים, נ"ב, שהם ב' אלקים.
שם, חתך, נ"ב, כאן שייך, אמר שמואל, דלעיל.
שם, בגוב"י אות ג', נה"ש דף צ"ד, נ"ב, ל"ז עמוד ב' [מ"ז ע"ב].
דף י"ט ע"ב, להרמב"ן, נ"ב, בחידושו על התורה פרשת ואתחנן [פרק
ד' פסוק ט'].

שם, באחור, נ"ב, ר"ל הנוק' דכ"ד שעות היא אבי"א בכל אורך
ז"א, עיין נה"ש דף י"ג עמוד ג' שורה כ"ו [י"ז ע"ד].

שם ע"ג, המלכות, נ"ב, ר"ל, רחל עולה בכל אורך ז"א וזו היא
נוק' הכו' דכ"ד שעות, נה"ש דף י"ג ע"ג [י"ז ע"ד].

שם ע"ד, דבריו אלה, נ"ב, עיין באש"ל על אוצ"ח, שער עתיק
פ"ד אות ז', ותבין.

שם, כלכד, נ"ב, ע"ח שער ל"ד פ"ב כלל ה'.

שם, בגוב"י, אות ח', לא יוכל, נ"ב, עיין באוצ"ח שער עתיק פ"ד,
באש"ל אות ז', יעוין שם בסוף הלשון, פי' דברים אלו על נכון.

דף כ' ע"א, לגמרי, נ"ב, ולפי טעם זה ברי"ה (?) שאין מסתלקים

המוחין של הלילה, אם כן אין צריכים לכוון בקיש של הקרבנות,
ואעפ"י שצריכין אנו להמשיך כל המדרגות עד חו' עתיק, עכ"ז, כיון
שמו' של הלילה לא נסתלקו, יכולין להמשיך כל המדרגות ביד
בקיש דיוצר.

דף כ"א ע"א, בגוב"י אות ב', הגדלות, נ"ב, ובקיש דקרבנות כבר יש
פנימי דאמא, ובמלת וכו'.

דף כ"ב ע"ב, ד', נ"ב, עולית ד' כ"ה.

שם, ח"ל, נ"ב, פסחים נ"ז ע"א ושם כתוב קדיה ביוד.

שם, מצד, נ"ב, עיין דף י"ב עמוד ב' דרוש ב', נה"ש דף י"ד עמוד
ג' [י"ט ע"א], וכ"א עמוד ב' [כ"ז].

דף כ"ב ע"ג, ריש דרוש ו', נ"ב, עיין נה"ש דף כ"ה, רע"ב, [ל"ה סע"א].
שכתב שוה הדרוש, מדבר בפנימיות דפנימיות.

שם, זמן קיש היו נוהרין, נ"ב, שבת ד"י"א ע"א, חרשין תוהרין.

שם, ע"ד עד הבריאה, נ"ב, עיין נה"ש דף כ"א סע"ב [כ"ז ע"ב].
דויק היטב ותבין, גם בסידור במילת שמע ישראל, ותבין.

שם, דניקה, נ"ב, עיין שער הנסירה פ"ב ונ'.

דף כ"ג ע"ב, דב"ן, נ"ב, יפה שעה דף קס"ז [דף ה' סוף ע"ד אות ט"ז].

שם, בגוב"י אות א', זו מיד לחביד, נ"ב, צ"ל זו מיד לאבא הו'
מ"ן לאמא.

דף כ"ד ע"ב, עתה, נ"ב, עיין נוהר חו' על פרשת בלק דף קע"ט ע"ד
ואילך דברים נחמדים [לכאורה ק"פ סע"א].

שם ע"ג, שחשבתם א"ל, נ"ב, עיין תו"ח דף קנ"ה ע"ב.

דף כ"ה ע"ב, הציצית, נ"ב, דרוש נ'.

שם, וההיך, נ"ב, מלכד היו אותיות של המוחין אשר וכו'.

דף כ"ז ע"ג, ע"י דעת, נ"ב, נלע"ד דרך אפשר, ר"ל כיון שעתה באחד
לא נכנסו רק וי"ק דגדלות, אי"כ מה שראוי להתפשט בת"ת, הוא עתה
בדעת, אי"כ מ"ש בסידור, להמשיך כ"פ אור שבשני שלישי ת"ת דז"א

וכו', אלו כ"פ אור עתה בקיש, הם בדעת דז"א, ומ"ש בשני שלישי
ת"ת, ר"ל, בעמידה מתפשטים, בשני שלישי ת"ת, אבל עתה הם
בדעת, ויבוא על נכון מ"ש הנתקן ע"י הדעת, מור"ר השד"ה יצ"ו.

דף כ"ז ע"ג, והאצילה, נ"ב, עיין ע"ח שער כ"ג פרק ו'.

שם ע"ה, הג' חסדים, נ"ב, עיין ע"ח שער ל"ג פ"ד, ספר
הליקוטים פרשת וירא, פ' יהי אחר [דף י"ג ע"א וב'].

דף כ"ח ע"ב, לכושי המוחין, נ"ב, עיין לעיל דף כ"ה ע"ב, הטעם
שאינה מקבלת כ"א הלבושים.

דף כ"ט ע"א, לגבי ברכין, נ"ב, וזה"ל חלק ג' דף רע"א ע"ב.

שם ע"ב, קה"ק, נ"ב, עיין דרוש ו' דרי"ה, דף צ"ג ע"ד שורה י"ב,
שכתב שהז"א היא שורש הג' שתחת היסוד, אבל בבריאה, הנוק'
נקראת אדני', יעוין שם.

שם סע"ב, הא' נ"ב, עיין דרי"ה דרוש ו', דף צ"ג סע"ג, ותחילת
ע"ד, שם מבואר יותר.

דף ל' ע"א, רק הכ"ב, נ"ב, רק הארת הכ"ב.

דף ל"א ע"ב, אמיתי, נ"ב, וכן סידר הרש"ש דע"א.

שם, לאה, נ"ב, נה"ש דף כ"א ע"א [?] היצא מטעם, כי לאה
הנתקנת בבחך שם כבוד, היא לאה, דכחינת, חיצונית דפנימיות.

שם, בגוב"י אות ה', עיין דבי"ש, דף ב' ע"ב שאלה י'.

שם, בגוב"י, בנזק, נ"ב, הוקף בסוגרם.

שם, נתבאר, נ"ב, פי' כי שם נתבאר שבמילת הא"ל, נבנה הדעת
שלה, והגהת איש באות ו' שייך כאן, השד"ה יצ"ו.

שם, דויק לדחותם, נ"ב, שער חיצונית דפנימיות פ"ד.

שם ע"ג, וא"ז פעמים, עיין בס"י שסידר הרש"ש, היא פעמים
וא"ז, וכן בע"ח שליח פ"ב, [ס"א רע"ג] עיין זמרת הארץ דף א' ע"א
משכ"ת.

שהוא ז"א וגם הוא מושך הארה ממקום עליון לו ולדלת של אחד שהיא הנוק' וע"י מסירת נפש של קדוש השם בדלת של אחד מקבלת רחל העומדת בהיכל אהבה דבריאה כח המ'ן ומעלים עד ז"א דאלילות ומזדווגים באחד ומעלים מ"ן לאו"א ואז או"א מתייחדים בזווג בחי' חילו' שלהם ויורדת הטי' שנמשכה מאבא ליסוד דאימא ושם מלטייריס כללות ה' מוחין דגדלות ואור פנימי דו"ק שלהם מלד אימא מתלבש בו"ק דנו"ה דתבו' שנלטנו ונתרוקנו מאורם כי עלה אל הת"ת שלה לפנות מקום לאור המוחין שיכנסו בהם ועם הקטנות החסר עדיין נמשכין בו"א בסוד או"מ ומהלבושים שלהם נמשך בכתר לאה הרמוז בגודל הדלת דאחד שהיא כד' דלתין ומתמו' אלו דזו"ן דאלי' נמשך או"מ להיכל אהבה דברי' אשר שם נעשה ג"ר כמו באלי' ע"י עשיה וילירה שהם סוד זו"ן העולים שם ונעשה שם אור פנימי זה מקיף :

יחוד הק"ש כנגד אות יוד דהויה.

כשאתה קורא ק"ש תכוין כזה תחלה תקח אות ה' אחרונה מלכות המתעוררת תחלה ואח"כ תחבר ה' הנו' עם ה'אין חיבור נוק' עם ז"א להעלו' מ"ן למעל' לאו"א ואז תחבר או"א ב' אותיו י'ה וחיבור זה גי' ייאי דס"ג :

ה הו י ה גי' ייאי

יכוין לקיים מ"ע דק"ש ולהמשיך כח לרחל להעלותה עד מקום ז"א דאלילות וע"י מ"ע זו יהיה לו כח להעלות מ"ן ולהוריד המוחין :

א"ה מה שיש להבין כאן בכוונת מלת שמע הוא זה. א' לריך להבין מי היא זאת הנוק' אם היא בחי' מלך הו' שהוא שם ב"ן או אם היא בחי' המלכות לכל הז"מ. עוד ב' כי איך ממשיכים מנה"י דאימא לנוק' אחרי שהמשכנו לה מכל הז"מ דאימא ועוד ג"כ מבינה דאימא. עוד ג' כי איך ממשיכים המו' הנו מאימא לנוק' ושלא ע"י הז"א. עוד ד' לריך להבין כי הללם הזה דמו' דיניקה הוא דוגמא מה שרריך להמשיך לז"א או לאו ואם הוא דוגמא דז"א מן הראוי היה שישתנו המוחין שלה כפי אותה הק"ש ההיא בסדר הז"א, וכשיב על ראשון ראשון והוא כי מה שר"ל מי היא זאת הנוק' זה כבר פשט הרב ז"ל בנה"ש די"ג ע"ג כי הנוק' הזאת היא בחי' המלכות לכל הז' מלכויו' ולא בחי' המלך הו' ועל מה ששאלנו כי איך ממשיכים מו"ת דאימא ואח"כ עוד ממשיכים מנה"י דאימא נלע"ד דר"ל כי תחילה ממשיכים מו"ת דמל' דאימא ואח"כ ממשיכים מנה"י דו"ק דאימא ובלתי ספק כי מה שאנו ממשיכים עתה מהנה"י דו"ק דאימא זה ברור כי הם מעולות יותר מהז"ת דמל' דאימא שנמשכו כבר וכמ"ש בע"ח שר"ט פ"ו וש"כ פ"ה ופ"ו ועל מ"ש כי איך ממשיכים המו' הנו' מאימא לנוק' וכו' יעויין בס' עלי נהר די"א ע"ב אות ט"ל וז"ל ולפ"ז נמצא שכל מ"ש הרב בחילוקי ד' ק"ש בהמשכת מוחין דיניקה לז"א במלת ישראל וכו' וכעד"ז במלת שמע בנוק' שהיא מנה"י דו"ק דישראל ויש בהם ל' ול"מ דתבונה ול' ול"מ דיש"ס ונכנס בה א' מבחי' אלו כפי הק"ש ההיא בסדר ז"א אבל שמות המו' שלה כולם שוים ג' אלהים ולא כמו הז"א ששמותיהם מחולקים כנודע ועיין בפ"ד דשער תיקון הנוקבא ופ"א דשער הירח שמוכח כי שמו' דיניקה לנוק' הם ב' אלהים מלאים באלפין וההין בחו"ב ואלהים פשוט בדעתה ואין לומר דהתם מיירי במו' דיניקה שנמשך לה ע"י הז"א והכא ע"י אימא דהכא נמי מה שנמשך לה ע"י ז"א כדכתב בפ"ח דק"ש שעה"מ וכו' ואעפ"י שכתוב בסידור שהמשכת הנוק' היא ל' דלי' ול' הוא בערך הכולל שהו"ק נק' ל' ול' והנה"י שבהם הם ל' דלי' ול' דל' אבל בזו' הני' עצמה יש בהם ללס שלם מלד התבונה וללס שלם מלד היש"ס כנו"ל עכ"ל וא"ש ההי"ב.

המסדר יא"ה

שמע

סידור תפלה להרש"ש

לה

<p>אלהינו אימא</p>	<p>יהוה אלהינו דעת</p>	<p>יהוה אלהינו אבא</p>
<p>מק"ר ראשונה דע"ב דבג"ה דמ"ס דא"א</p>	<p>מק"ר דע"ב דד"ר דמ"ס דא"א</p>	<p>מק"ר דע"ב דח"ן דמ"ס דא"א</p>
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אלף הי יוד הי לבג"ה דא"א וי"ססו"ת</p>	<p>יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי לד"ר דא"א וי"ססו"ת</p>	<p>יוד הי ויו הי לח"ן דא"א וי"ססו"ת</p>
<p>יכוין לסלק האור שבפרק אמל' דנלח דתבו' ולהעלו' לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפ' הגז' ללור' חכ' דז"א</p>	<p>יכוין לסלק האור שבפ"ת דהוד דתבונה ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפרק הגז' ללור' גבו' דז"א</p>	<p>יכוין לסלק האור שבפ"ת דנלח דתבו' ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפרק הגז' ללור' חסד דז"א</p>
<p>יכוין להמשיך הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח מחסדים דדעת דע"י לחסד דע"י שבגולגלתא דא"א ומשם למזל ח' נולד חסד ומשם לדעת העליון ונקא מזל י"ג :</p>	<p>ביוצר</p>	<p>יוד הי ויו הי יהוה ה"ח יהוה יהוה</p>
<p>יוד אלף הי ויו הי ויזווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א וימשיך הטיפה עם החסדים הנ"ל לכחצ"ד (* דאבא</p>	<p>יוד אלף הי ויו הי</p>	<p>יהוה יהוה יוד אלף הי ויו הי</p>

בק"ש דערצ"ת יכוין גם היחוד הזה דא"א דא"י וזו"ן דבריאה.

<p>אהיה</p>	<p>יהוה יהוה</p>	<p>יהוה</p>
<p>יכוין לדבק ולקשר שלו עם חיה של הלדיק לעורר מ"ד דאבא.</p>	<p>יוד הי ויו הי וואו הי יכוין לזווג את א"א והיא מעלה מ"ן ע"י נשמתו ונשמה הלדיק וע"י שם ס"ג והוא ישפיע מ"ד ע"י חיה שלו וחית הלדיק וע"י שם ע"ב ומזדווגים ע"י שם ע"ב.</p>	<p>יכוין לדבק ולקשר חיה שלו עם חיה של הלדיק לעורר מ"ד דאבא.</p>

אחד

(* א"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקכ"ד ע"ב :
 (** כלע"ד כי תחילה צריך שיכוין למסור עצמו עק"ה ולקבל דמכ"ד מד אותיות הויה וד'
 אותיות אדנ"י וליחדם ע"י ד' אותיות אהיה וג"כ צריך להעלות נ"ח שלו עם נ"ח של הלדיק ועם
 הנ"ח של הזו"ן לנ"ח דא"א ואל"כ יכוין לזווגם כנו' וכמ"ש בע"ה של"ט דרוש י"א כלל ט"ז וי"ט
 ובש' הכוונות בדרושי ק"ש ובדרושי נפ"א וע"ש וא"ש את"מ. המסדר יא"ה

סידור תפלה להרש"ש

לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

אחד

א"ח ט"ס דז"א שבו שס מ"ה
לאה ורחל העומדת אחורי ד'
אחדה גמורה

יוד הא ואו הא ד' נוקביה
ספי' תנה"י דז"א שבה שס אדני
יאהדונהי

ימסור נפשו עק"ה

בקיל' יאא יוד הי ויו הי
שריפ' הרה יוד הי ואו הי
הרג וני יוד הא ואו הא
ומנק ה"ה יוד הה וו הה

ויכוין לקבל ד"מ ב"ד מד' אותיות
הויה וד' אותיות אדני לייחדם ע"י
ד' אותיות אה"ה וע"י עסמ"ב
ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל
הנוק' דז"א דאלי' העומדת בצריאה
ולהמשי' לה ייא"י דס"ג דאותיו' מכתר

וחכמ' דא"י והס כמס' א"ל צסוד חסד אל ויכוין להמתי' בו את הב"פ שך שך
דיניס דזו"ן הנכללים אח"כ בה. ועי"ז מתמלא שס אדני שבה
אלף דלת נון יוד שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ שך שך ויא"י.

גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עם
הנוק' דז"א עם הרפ"ח אל הז"א.

גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה
דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס.
מוסין דהויה ואדני עם הנרנח"י
דו"ק לזו"ן.

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

יוד הא ואו הא ס"ה
ייה יהו יהוה רפ"ח

ויכוין לחבר זו"ן ומהחברת רחל
עם לאה יאהדונהי

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והס
אותם המוחין אשר נכנסו בתיבת
שמע ישראל עם נשמתו עם נשמת
היסוד דא"א שבצינה דז"א עם
הבירורין הנז' למ"ן לאו"א.

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה יהוה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אלהים אלהים
אהיה יהוה אלהים
יהוה יהוה אלהים
אלהים

יאהדונהי
לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן
גם יכוין לסלק האור שבפרק
אמלעי דהוד דתצונה ולהעלותו
לת"ת דידה ומלטקן הפרק הנז'
ללורך בינה דז"א.

יכוין

סידור תפלה להרש"ש

ממצרים גאלתנו יהוה יאהדונהי אלהינו מבית
 עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך ישראל
 גאלת וים סוף להם בקעת זודים טבעת וידידים
 עברו ים ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר על
 זאת שבחו אהובים ורוממו לאל ונתנו ידידים
 זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך
 אל חי וקיים רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים
 עדי ארץ מגביה שפלים עד מרום מוציא אסירים
 פודה ענוים עוזר דלים כיון לעשות עלמו עני להסתפק עם
 השכינה הנק' עניה זהוטה למטה זהיכל הרלון דבריאה כדי שבעלותה יזכה
 לעלות עמה העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו יקום
 ויעמוד לכבוד המלך העליון שהוא הארת יסודות דאו"א וז"א המסגלים ויורדים
 להעלות הכלה.

יאההויהה

אהיה
 יהוה

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהויהוה	אהויהוה	אהיה
יהוה	יהויהוה	יהויהוה	יהוה

תהלות לזווג ג"ר חצ"ד
 דו"ק דחילוניות
 דיסו"ת דחילוניות דאלי'
 ולהמשיך המוחין לאו"א
 דפנימיות דבריאה ולנסור
 ז"ן דבריאה ולהעלות מ"ד
 ומ"ן לאו"א דבריאה ולזווגם
 בכלי חילון ואמלעי ולהמשי'
 מוחין פנימים ומקיפים לזו"ן
 וליעקב ולאה ורחל דפני'
 דבריאה ולהחזירם פצ"פ.
 להמשיך מקלת יסוד דאבא
 לתוך עטרת יסוד דאימא
 שצדע' דז"א ולהמשי' הארתו
 ליסוד דז"א ולהמשיך הארת
 החו"ג דיסוד דז"א ליעקב
 ולאה ורחל ולהחזירם עם יעקב פצ"פ
 ולזווגם זיווג דנסיקין רוחא צרוחא
 ולהתחיל להעלותם להק"ק דז"א דבריאה

פשוטין כן כתב רבינו ז"ל בסוף הדרוש הנזכר והוא דף כ"ה עמ' ג'. ומה שכתב כל אחד כלול מארבע וסדר ארבע פעמים ארבע אלפין, שם בדף כ"ה עמ' ב', ואף על גב שכתב סתם כל מוח כלול מארבע מוחין ולא זכר אלפין הכל אחד, כיון שאמרנו שכל מוח הוא אלף אם כן ממילא כשאנו אומרים שכל מוח כלול מארבע ר"ל אלפין. ומצאתי הגה"ה כתיבת יד שציין: "עייין עץ חיים שער לאה ורחל פרק י"א, ולא ידעתי מה חדוש יש שם, ואולי שם מבואר יותר שכל אחד כלול מארבע ודו"ק, ובזה נתישבה קושית הרב הוראת שעה דף כ' עמ' ב'.

דף מ"ד עמוד ב'

ביאור כוונות בשכמ"ל"ן

ד"ה ברוך קפ"א מחכמה דו"א לחח"ן דפרצופי חב"ד דלאה וכו'. עייין שה"כ דרוש ה' דק"ש והוא דף כ"ב עמוד א', ובדרוש ו' והוא דף כ"ה עמוד ב'. כוונת מלכותו עייין שה"כ דרוש ה' והוא דף כ"ב עמוד א', ודרוש ו' והוא דף כ"ה עמוד ב', ומצאתי כתוב בגיליון לאחד קדוש שציין: "עייין שער יעקב ולאה פרק ד"ן.

ד"ה גם יכוין למסור נפשו למיתה לחבר זו"ן בבחינת רוחא ברוחא הוי"ה אדנ"י. עייין שה"כ דרוש ח' מדרושי ק"ש שעל המטה והוא דף נ"ז עמוד ב' דשם נזכר כוונה זו, ושם מבואר דכוונה זו לא שייכא אלא בק"ש דשחרית. ומה שכתב רבינו זיווג רוחא ברוחא, אפשר שלמד זה מתחילת

הלשון שכתב: "וכמו שלמעלה העלינו מ"ן וכו', ושם היה זיווג רוחא ברוחא כן זיווג זה הוא רוחא ברוחא.

ד"ה לעולם יכוין לתקן ו"ק חג"ת נה"י דלאה ולהמשיך בהם מילוי ארבע אלפין וכו'. עייין שה"כ דרוש ו' דק"ש דף כ"ה עמוד ד' שכתב לתקן ז"ת, ורבינו שכתב ו"ק הוא לפי שהשביעית שהיא מלכות כבר סיים רבינו ז"ל שנתקנת במלת ועד, ואם כן מוכרחים אנו לומר דמה שכתב ז"ת לאו דוקא, או נאמר דמה שכתב ז"ת ר"ל נתחיל מעכשיו לתקן הז"ת והו"ק במלת לעולם והשביעית במלת ועד. גם מה שכתב רבינו ולהמשיך בהם מילוי ארבע אלפין, אע"ג שלא נזכר בדברי רבינו ז"ל בהדיא, מ"מ מסוף הדרוש שכתב שהכתר נתקן מהפשוטים והמילויים לצורך גופא אם כן כשאומר שבמלת לעולם לכוין בנין גופא מוכרח הוא לאמר שהכוונה שנמשיך לגופא המילויים, דאם לא נמשיך המילויים אם כן היאך נתקן גופא.

ד"ה גם יכוין להמשיך מאחוריים דאמא ריבוע ס"ג וכו'. שה"כ שם.

ד"ה ועד יכוין לתקן מלכות דלאה וכתר דרחל וכו'. שה"כ שם. ומצאתי כתוב לאחד קדוש שציין: "ועייין ע"ח שער רחל ולאה סוף פרק א"ו ע"כ, ועייין ת"ח דף כ"ה עמוד ב'.

ד"ה גם יכוין להמשיך מזו"ן דאצילות מבחינת פנימיות דפנימיות מוחין פנימיים דאו"א דבריאה וכו'. עייין שה"כ דרוש סדר תפילת השחר פרק ב' והוא דף י"ב ע"ב. ולפק"ד מה שכתב פנימיות

פנימיות
מוחין
פנימיים

איברי הנוק' וכו' אפשר שהוציא זה מדרוש ח' דק"ש והוא דף כ"ו עמ' ד'.
 ד"ה ויכוין בכללות פרשה ראשונה לתקן כחב"ד דזו"ן וכו'. לפק"ד כחב"ד אלו הם או"א וישסו"ת דפרטות פרצופי דזו"ן ליי"ב פרצופים, ועיין נה"ש דף פ"ד עמוד א' [בנד"מ דף כ"א ע"ב] ותו"ח דף צ"ג עמוד א', לפי שהיא מ"ב וכל מ"ב בפרצופים אלו.

ד"ה ויכוין כי פרשה ראשונה יש חמשה פסוקים נגד חמשה חסדים וכו'.
 בשה"כ דרוש ח' והוא דף כ"ז ע"א ודף כ"ו ע"ג יעוין שם, ועיין בהגהותינו שם.
 ד"ה ויכוין גם כן לעשות נשמתו מרכבה וכו'. שה"כ דרוש ט' דדרושי הלילה והוא דף נ"ז ע"ב.

ד"ה ויכוין גם כן בקריאתו להפריד בין הששים דבקים וכו'. דרוש ח' דק"ש והוא דף כ"ו עמ' ב', ועיין בהגהותינו שם. ודע דרבינו מפרש הששים דבקים ר"ל אותיות שוות סמוכות ואפילו באמצע תיבה, כמו בכל לבכך השני למ"ד הם שנים והשני ב"ת הם שנים וכיוצא, ומפרש אותם רבינו אחד לאחד במקומם.

ביאור כונות פסוק ואהבת

ד"ה בפרשה זו יכוין למ"ב דאב"ג ית"ן וכו', בסוף דרוש ה' דק"ש דף כ"ב עמ' ג' ודרוש ח' דדרושי הלילה דף נ"ז ע"ב.
 ד"ה יכוין לקיים מצות עשה לאהוב את ה'. שער הכוונות שם דרוש ח' דף כ"ו עמ' ד'.

דפנימיות אין הכוונה על אצילות דאצילות שנקרא פנימיות דפנימיות, אלא מה שכתב מבחינת פנימיות ר"ל מאור פנימי ולא מאור מקיף, ומה שכתב דפנימיות ר"ל מבחינת נשמות ולא מבחינת עולמות, לפי שזה (הסידור) [הדרוש] הנזכר בפרק ב' דסדר תפילת השחר וכבר ביאר רבינו שמיירי בפנימיות דחיצוניות. ואולי שדברים כפשוטן והוציא רבינו כוונה זו מדרוש ה' דק"ש והוא דף כ"ב עמוד א', ופירוש הראשון נראה לי עיקר, וצ"ע.

יש ספרים שכתוב כאן: "ובק"ש דקרבתות יכוין המוחין אלו דזו"ן דאצילות נמשך אור פנימי דהיכל אהבה דבריאה אשר גם כן נעשו כמו באצילות על ידי העשיה ויצירה שהם סוד זו"ן העולים שם ונעשה שם אור פנימי זה מקיף כנזכר בק"ש דיוצר עיין שם". ולא זכיתי להבין מה חידוש יש, אם לא נאמר שבא לאשמעינן שאע"ג בק"ש דקרבתות עדיין אנו בעשיה, מ"מ שייכא כוונה זו בבחינת בירורין דאתמול.

ד"ה בק"ש של ערבית יכוין גם היחוד וכו'. עיין מה שכתבתי לעיל עמוד פ"ה ד"ה בק"ש דערבית, ודו"ק.

דף מ"ה עמוד ב'

ד"ה אח"כ יאמר הרמ"ח תיבות דק"ש לתקן רמ"ח איברי הז"א ועמהם יתקן רמ"ח איברי הנוק' וכו'. הנה מה שכתב לתקן רמ"ח איברי הז"א הוא בסוף דרוש ה' דק"ש והוא דף כ"ב עמ' ג' ובשאר מקומות, אכן מה שכתב ועמהם יתקן רמ"ח

ענין בנות יוצר וה"ש

דרושה ב

כללות אלו חזרים לפרטם דרך פרט. פרשת ואהבת ופרשת לא ופרשת ויאמר והם ג' מוחין דיליה ואל תמהה אך אל הת"ת לא יחדנו רק אלו הג' מוחין דיליה בלבד ואף גם זאת לא הי' בפירוש ובגילוי אלא בדרך נסתר בשני אותיות אחת דאחד ולנקבה יחדנו כל עשר ספירותיה. והתשובה היא כי בשכמל"ז אינו כתוב בתור' ולכן אנו אומרים אותו בלחש. אבל יחוד הת"ת הוא בפי' שמע שנכתב בתורה אשר לכן נאמר בקול רם ולכן אף אם אין בו יחוד אלא דרך רמז הגה הוא יותר נגלה מיחוד המלכות שלא נזכר בתורה וגם אין אנו אומרים אותו רק בלחש :

עוד (ח) פי' בנות פסוק שמע ישראל כי שמע ישראל הוא הכנה קבלת אור ת"ת ומלכות מלמעלה מהם כדי שיוכלו לעלות בסוד מ"ן אל אר"א וזה הת"ת ומל' ה"ם לזה וישראל. וה' אלהינו ה' ה"ם חב"ד כי ה' הוא הויה דיוהן באבא ואלהינו ה"ם הויה דיוהן באימא וה' הג' הוא הדעת המזווגת אשר הוא מתפזר עתה אל הווג. ועתה הוא בסוד הויה דמילוי ס"ג ועדיין אל תחבר עם הויה עם שם הויה. ובמלת אחד תכין להעלות ישר' הנקרא א"ח בסוד הויה דמ"ה דאלפין. ואות ד' דאחד שהיא בחי' לזה תכין בה בסוד שם ארזי במילואו כזה אל"ף דל"ת טו"ן ויד ותפוח נשמתך עמהם אחר שמסרת עמך על קדוש ה' וכל זה תעלה ע"י שם הויה דס"ג למ"ן ואז תחבר ותשלב ב' שמות של הויה והויה בזה האופן יאהויה"ה ואח"כ תכין להוריד מ"ד בסוד הויה דע"ב דיוהן. ואח"כ תכין להוריד מן הווג זה מוחין אל הז"א והס' ד"פ יה"ו. הראשון במילוי ע"ב. והב' במילוי ס"ג. והג' במילוי מ"ה והד' במילוי ב"ן ותכין כי ד' שמות יה"ו הגו' הם ג' מקו"ם שה"ם נ"ו ומ"ח ופ"ל ומ"ב והוא חשבון שם הויה כריבועו כזה שעולה מקו"ם יפ"ק. הפ"ה כ"ה. ופ"ו ל"ו. הפ"ה כ"ה סך הכל ג' מקו"ם וז"ם מ"ש רז"ל תפילין מרובעות הלמ"מ כי התפילין הם אלו הד' מוחין הגו' וגריכ"ס להיותם מרובעות כנגד שם הויה המרובע העולה בגי' מקו"ם והנה מאלו הד' שמות יהו' הנזכרים חסרים ד' הויה והס' לזרך המלכות והנה הד' הויה הגו' בארבע מילויי עסמ"ב הם בגי' מ"ו בזה האופן ה"י ה"י ה"א ה"ה וז"ם פסוק הנה מקום אתי שר"ת שלו מ"ו. והנה מקו"ם ומ"ו בגי' רל"ב כמנין ד' שמות עסמ"ב ואחר כך בבשכמל"ז תכין להוריד המוחין של לזה והענין הוא כי הכתר דלזה אינו נעשה רק אחר ביאת המוחין והוא כי המוחין הם ד' שמות הויה והד' אלפין אשר בהם מתעלים ועולים על המוחין ונעשין כתר שלה. והנה ד' אלפין במלואם שולים תמ"ד וה"ם עולה תמיד דמלת תמיד חסרה יוד וז"ל תמ"ד לא תמיד וז"ם ויעקב איש חס וד' הנשאת מן תמיד היא בחי' המלכות העשירית שבה שנכתבה תוך רחל ומתלבשת בה ובמלת מלכותו תכין מלכות ו' שהיא לזה הנקרא מלכות ז"א הנקרא ו'. לעולם ה"ם ויק' שלה אשר כבר ידעת כי ו' תחטות שלה ה"ם שם ס"ג והנה במלואו ורבושו עולה קס"ו ועם עשר אותיות הרי קס"ו כמנין לעולם. ועד הוא בחי' היסוד שלה המתחברת עם המלכות שבה :

והנה בשם ס"ג הנו' העולה ברכושו ובמלואו קס"ו יש בו ח' יודין ותכין כי ו' יודין הראשונים של שם הם עד הת"ת שלה וזהו ו' של ועד והיוד השביעיית ביסוד שלה ושם כלולים כל הו' יודין שהם בגי' ע' של ועד והיוד הח' במל' שלה כי היא דלת של תמיד הנזכרת שמתפשטת ברחל

בנות (ז) אחרות קרובות אל האמור **שמע** אות ש' ה"ם מלפ"ן והיא הויה באהב"ש והנה הויה הגו' יש בה יוד' בתחילתה ועם הר"ם של **יהודה** ישראל הרי בגי' שם הויה ו' גם בחיבת ישראל כבר נת' שהוא שיר אל. והענין הוא כי אל הוא שם יי"א"י שבהויה דס"ג והוא בחי' ה"ה"ח דאבא שניתנו ביסוד דאימא וסיר הם ה"ה"ג דאימא עלמה. שמע ישראל כו' כבר נכתב' בציאוריו שיכין אל המל' שנקרא שם משמע וה"ם שדי והויה. והענין הוא כי ה"ם הת"ת ויסוד שהם שני שמות הגו' ומכאן נק' המל' ש"ם גם יכין בד' חיבות ה' אלהינו ה' אחד שהם ד' פרשיות דסג"ר והם ד' אותיות ההו"ה וד' חיבות של בשכמ"ה הס' ד' אותיות ההויה (ז) והם ד' פרשיות דתש"ו ובשכמל"ז תכין לב' בחי' הנו"ק

בתורה וביאורים: (ח) פ"ח פ"ט מק"ם: (ז) מכתן עד סוף הדרוש הוא מזולתו (והרב שמש ששון חולק פ"ו): (ג) א"ש כך מלאתי כתיב ואשר סמל בו פ"ס וז"ך להניח כי ר"ת ישראל ד' אלפין בגי' אק"ק: (ד) א"ש לעני"ד שז"ל של דני: (ה) פי' מילוי לבר בלא אותיות המושג שם ח' אותיות ובה סרה הגהות של אמ"ג וא"ג לומר קדירה ביו"ד וכן מדויק הלשון מילוי הסס והכללות: (ו) אמ"ג לעני"ד שך פירושו כי קדירה מלא י' בגי' ש"ס ואלקס דיוהן בגי' ע' וה' אותיות הפשוט וי"ג אותיות המנינו הרי ש"ח וס"ה הרי ש"ס כמנין קדירה: (ז) הרב שמש ששון טוחב דל"ל לעשות וק' ללזה וכן מתאר לקמן דרוש ו' במלת לעולם: (ח) רבוע דהויה פשוט. ש"ס: ט ארזי במילואו. ש"ס: (י) לקמן כ"ד פי"ג ד"ה הזמנ"ס. ש"ס: (יא) פ"ח סוף פ"ח מק"ם: (יב) ועיין ת"ח דל"א פ"ח: [כג] כפ"ח סס הנירסא אינם רק הפנימי דוקא **מזד** מוחין דלמח' ולא גרס ו"ק: (יד) מכתן עד סוף הדרוש הוא מזולתו והרב שמש ששון חונק פ"ו: (טו) לקמן בדרוש ו' כתב הויה דע"ב וז"ך לכוין כשניהם פנין כסודו. ש"ס:

ואז תוכל המלכות לעלות בעולם הא"י לטענות פרטק גמור מ"ם וסוד ענין זה הוא כמה שטרעטע כי המל' נתמעטה בסוד מד נקודה בלבד וירדה עד עולם העשיה . אבל ז"א לא נתמעט ממנו רק ג"ר שהם בחי' המוחין שבו ולא נשארו לו אלא רק כמספר ו' של הויה הרמוזה אליו ולסיבה הנו' הם יורדין אלו הבחינות של ז"ן שנמשכו אליהם מן הווג הנעשה ע"י הק"ש מן א"י ירדו עד הבריאה וע"כ יש בהם כח ויכולת לעלות אח"כ בעולם הא"י להזדווג עם ולהיות כי כונתו היא להמשיך ההמשכה האלה בבריאה לכן א"י ממשיכין עדיין רק המוחין דו"ק (ו' כמ"ט עניינים ו') ואחר כך בהפלת י"ח בברכת אבות נמשכות ג"ר עננין ה' אל ז"א ג"כ כמו שית' . סס . ודע כי קודם שהאמר ק"ש לרדך שתכין לקיים מ"ש שנלעונו לקרות ק"ש ב"פ בכל יום ובכח מלואו זו תכין כי ע"י כח ויכולת העלות המ"ן אלו ולהוריד המוחין כמ"ט בע"ה . גם דע כי ד"פ הקטן לומר ק"ש בכל יום והס' ב' בבקר וא' בערבית וא' על המטה וכבר נבאר עניינים לעיל ע"ש . גם כבר הודעתך כי יש לז"א שני בחי' דמוחין א' מסטרא דאבא וא' מסטרא דאימא . גם כבר הודעתך כי כל בחי' מוחין אלה הם מתפשטין בכל הז"א בג"ר ובג' אלמנעו' ובג' אחרונות וכאשר הם מתחילין ללכנס בו בחמילה נכנסין ג' פרקין תחתין שלהם דנהי' דאימא תוך ג"ר דז"א . ואח"כ יורדין שלשה פרקין אלמנעו' בג"ר דז"א וע"י זה יורדין הני פרקין תחתין בג' אלמנעו' דז"א ובהיות אשר אלו הו' פרקין ירדו ותלכשו בג"ר דז"א ובג' אלמנעו' דידיה אז הם נק' מוחין דו"ק לפי שאין אלו אלא הו' פרקין תחתין של המוחין ועוד כי הלא אלו עתידין אח"כ לירד יותר למטה בוי"ק דז"א כמ"ט בע"ה . וכאשר אח"כ יורדין גם הג"פ עלאין בז"א אז יורדין ג"פ תחתין בג' תחתונות דז"א וג' אלמנעו' בג' אלמנעו' וג' עליונים בג' עליונות ואז הוא שלם במוחותיו ונק' גדול ודעתו שלימה בכל המוחין הראוים לו והרי זה בבחינת המוחין דאימא וכעד"ו בבחי' המוחין דמסטרא דאבא . והנה בזווג ק"ש אין נכנסים בז"א רק המוחין דו"ק דאימא בלבד אבל כל המוחין דאבא וגם ג"ר דמוחין דאימא אינם נכנסין עד ברכת אבות כמשי"ת שם בע"ה :

והנה כל זה שביארנו הוא בבחינת המוחין גדלות שהם מוחין דהויות אבל נודע כי קודם שיכנסו אלו לרדך שיקדימו ללכנס בז"א המוחין דקטנות שהם מוחין של שמות אלהים ונדע מ"ש כי יש ג' מיני מוחין א' מוחין דזמן העיבור וא' מוחין דזמן היניקה וב' בחי' אלו הם שמות אלהים והנ' הוא מוחין גדלות שהם של הויות, ונמלא שפחה בק"ש אלו ממשיכין מוחין גדלות דו"ק בלבד . גם הודעתך כי יש בכל בחי' מוחין ענין המוחין הפנימיים והמקיפין הן במוחין דעיבור הן במוחין דייקה הן במוחין גדלות גם דע כי כמו שיש מוחין מסטרא דאבא ומסטרא דאימא בזמן הגדלות כך יש מוחין דא"י בזמן העיבור והייקה אמנם הם שמות אלהים כנו' וע"ש :

ונבאר עתה ענין הק"ש כי הנה בזמן הק"ש עדיין אין הז"א שלם בכל בחי' המוחין דייקה כולם ולכן לרדך בתחיל' להשלים בו המוחין דייקה ואח"כ לרדך להשלים לו המוחין דו"ק גדלות אמנם יש שינוי בין הד"ש שא"י ק"ש בכל יום כנו' ואין כולם שוים וטעם הדבר הוא כמה שמתל' כי לסבת גלות ומורבין ב"ה ה' שינוי ופגם ח"ו במוחין עלאין דז"א משא"כ בזמן בהמ"ק שאז תמיד היו ז"ן שלמים במוחין גדלות שלהם אבל אחר החורבן נחסרו אמנם אין הזמנים שוים כי הלא פשוט הוא שמדת החסד יורר מתפשטת בעולם בבקר מצערב לפי שבערב הם דינין תקיפין ונמלא סה"ד ק"ש הם משוטים זו מזו וגם לסבה זו נמשך שינוי אחר כי גם ענין הזמנים אינם שוים כי כפי המוחין שיש בזמן הווג הוא כך יהיה כמו ופעולתו והנה שינוי הזמנים הם ד' כנגד ד' ק"ש וגם לסיבה זו גם התפלות אין ענינים שוה והנה טעם היותם ג' תפלות ולא ד' הוא כנגד ג' זמנים ה' הווג הו' איננו לרדך אל התפלה כמ"ט בע"ה . והנה נמלא כי עתה בק"ש אלו לריכס להשלים בחמילה המוחין דייקה ואח"כ להמשיך בו המוחין גדלות . גם אלו לריכס לדבר אחר שני והוא משל' כי כל המוחין דו"ן בני א"י נמשכין מאבותיהם אשר ע"כ אלו לריכס בחמילה אל זוג א"י וע"י זוגים ימשיכו לז"ן מוחין הרדך להם . גם אלו לריכס אל כמ"י

הגוף העיקרית בטעם ילזה רמזו דז"ל לבת מלך שהריחה ליקן קדרה כטועם כי לאה היא דמיון אימא עלאה דאתכסיה . אבל רחל היא בת ממש ואומרי שהריחה כדמיון המריח מרחוק כי המוחין הנו' נתעלמו ממנה כי הרי לז"א עלמו אינם אלא בסוד אר"מ נעלם . ולכן הדייקים הנק' עבדיה ע"י שמסרו נפשם על קדושה ה' במלת אחד כנו' יכלו להמשיך אליה הארה בעלמא בחשאי אל המוחין שלה ולא מוחין ממש וזה נרמזו במלת בחשאי ולכן בחי' מלכותו לרדך להשפיל ראשו למעלה למטה להורות שממשיך ומוריד הארה הנו' למטה עד רחל כנו' . גם באות ד' של ועד יסין לנמור פרטוק רחל בפרטיות כמו בלאה ממש כי עד עתה כל הכול' היתה בלאה כנו' . ולכן גם בד' זו של ועד יסין להמשיך ברחל בסוד אר"מ ולכן סמוך לו והאבה את כי א"ה היא רחל טוק דז"א הנק' ה' אלהיך . והאבה היא שתמשיך לה הארה הנו' וזמ"ט והאבה את ה' אלהיך בכל לבבך שני לבבות והוא שיחבר ויכלול הימין שהוא החסד עם הגבו' . יאח"כ תכלול המל' עמהם והוא ובכל נפשך הוא המל' הנק' נפש . יאח"כ תכלול כולם ותעלה למעלה בחב"ד והוא ובכל מאדך . ודברה ב"ס תכין אל מ"ב תיבות שבפר' שמע וה"ס שם בן מ"ב שהוא בג"ר הנק' רישא דז"א כנו' בתיקו' ח' ע' . וגם כפי והיה אם שמוע עד ושמתם יש ע"כ תיבו וה"ס שם פ"ב והוא בשלשה אלמנעו' דז"א וגם זה תכין במלת עש"ב שהם אותיות ע"ב ש' א"י ש' היא שלש אלמנעו' ג' קוי השין ובהם ע"כ שמות דריסע ויבא ויט' המתחלקים בג' אותיות ה' כ"ד כ"ד כ"ד לכל א' עד מלת ושמתם שהוא עד הטבור :

דרוש ו' בענין כונת יחוד ק"ש בארוכה בתכלית הביאור לנמרי ונתחיל מן ברכת אהבת עולם . דע כי הנה ענין ברכת אהבת עולם הוא בהיכל אהבה שהוא בחי' החסד ונדע משי"ה והוכן בחסד כסא יגס הפסוק אומר ואיש כי יקח את אחותו בת אבי' או כו' חסד הוא לפי שמדת החסד הוא המתקן לז"ן והמוזוג איתם . והנה כבר ידעת כי כונת התפלות הם לחבר ולזווג ז"ן וזמן שהיה ב"ה קיים היו המוחין שלהם תדירין ולא היו מסתלקין . אבל אחר החורבן המוחין באים לפרקי' ומוחין ומסתלקין מהם והיו הטעם שנקרא ז"ן נופלים ואובדים והיו סוד תפלותיו כדי להחזיר בהם המוחין שנסתלקו מהם והענין הוא כי הנה כונתו היא כדי לזווג שוילדו שפע ונשמות בעולם והנה הורדת השפע ה' הוא מן המוחין ואם אין להם מוחין אך יולדו כי כן מליטו כי ב"ה הקטן אינה ב"ה עד שיגדל . והטעם הוא לפי שאין המוחין באים בו עד היינו בן י"ג שנה ולכן לריכס אלו לתת מוחין לז"ן . והנה המוחין הם בשני בחי' או מוחין דג"ר או מוחין דו"ק וכמשי"ת בע"ה . והנה קודם שזווגם בעמידה בתפלת י"ח לרדך שיהיו להם מוחין ולכן בהיותו עתה בהיכל אהב' אשר בו סוד הימין המכין בחסד כסא נעשין בו בחי' המ"ן לעורר זוג עליון דא"י שבעולם הא"י כדי שעי' זוגם יולדו ד' וימשיכו מוחין לז"ן כדי שגם אלו יזדווגו אח"כ בעת הפלת י"ח . ונמלא כי ענין ק"ש היא זיוג א"י והורדת המוחין אל ז"ן . ואח"כ ענין העמידה הוא זיוג ז"ן והוא הטעם גדול חומר הק"ש מהתפלה כי הנה רשבי' וחבריו שהיתה תורתם אומנתם לא היו משיגים להתפלל בזמנה אבל כשהיה מניע זמן ק"ש היו יורדין מחד לקרות ק"ש בזמנה דהיינו פסוק ראשון של שמע ישראל כי בו היא סוד זוגם אר"א . אבל שאר הק"ש היא תיקון אל רמ"ח איברים ד"א כמשי"ת בע"ה . ויהו הטעם שרדך למבור נפשו בד' מיתות ב'ד כשאומר אחד משא"כ בעמידה ומן הראוי היה לקום משימד בעת הק"ש להיות סוד זוג עליון דא"י . אבל להיותי עתה עדיין בעולם הכריא' אין אני תיבין לאומרה משימד כמו תפלת י"ח לפי שאז אלו בעולם הכרי' . אבל עתה בק"ש שאדרבא להיותו זוג עליון ונעלם מחד אין ג' כח לעוררו בהיותו למעלה בעולם הא"י אלא בהיותו למטה בעולם הבריאה ולכן א"י לריכס לקרות ק"ש בעמידה והוא טעם ברכת ב"ה שאמרו כל אדם קורא כדרשו בין שומד בין יושב ולכן אלו לריכס לומר כהו' שמע ישראל שמוע מפסוקי התורה שבכתב בעולם הבריאה ה' לפי שפרשה שמע אינה אלא בא"י . אמנם נעשה הווג הזה ע"י התמוררות מ"ן דהיכל אהבה שבכריא' ונמלא כי סוד ק"ש הוא לזווג את א"י ולהת מוחין אל ז"ן ואלו המוחין ירדו עד מקום היכל אהבה שבכריאה

נקראת

גדרות וביאורים: א) אבות כ"י ט' ת"ת וכן הוא כע"מ סכ"ג בסו"ט ב) ע"ה ט"ד ט"ה ג) טיפת הורע הוא מן המוחין טפ"ח סס: ד) השפע סס כספ"ח: ה) ט' בהיותו בעולם הבריאה ט"ט: ו) דלמא טפ"ח: ז) ועיין חו"מ דף קס"ו ט"א: ח) וכל ה"ו דלמא טפ"ח סס: ט) טפ"ח סס כספ"ח:

דפנימיות דאבי"ט דפנימיות דאלימות :
(ע"ב) ג' יכין לזוג או"א הא"ל כח"ל בכלים דאחור
דחמה שלהם דכלים האמלטיים להוליא בתוחן
דחמה דמנחה כח"ל ולהמשיך או"ק שלהם לתב"ד ותב"ט
דחמה דכלים האמלטיים דח"ל כח"ל וכן פד"ו בפנימיות
דאבי"ט דחילוניות דאלימות פ"ד הו' בשחרית אלא שהוא

1.3.2016

בכלים האמלטיים שלהם : (ואחר בשכח"ל אחר שהמשיך פ"ב
קב"א פ"ב בה' אלהיט ה' לאו"א דפנימיות דפנימיות ודפנימיות
דחילוניות דאבי"ט דבריאה פחה יכון להפליה פנימיות דאבי"ט
דפנימיות דילירי ופשיה פס ז"ן דפנימיות דאבי"ט דפנימיות
דבריאה למ"ן לאו"א דפנימיות דפנימיות דבריאה ולזוגם
ולהמשיך למי תוחן דגלות ש"ט עם נרנח"י דנרנח"י דמ"ט
וכ"ן לז"ן דפנימיות דפנימיות דבריאה וגם ללמי תוחן
דגלות ש"ט עם נרנח"י דנרנח"י דמ"ט וב"ן לכל פל"ו
דפנימיות דפנימיות דילירי ופשיה . ג' יכין להפליה ז"ן
דפנימיות דאבי"ט דחילוניות דבריאה למ"ן לאו"א דפנימיות
דחילוניות ולזוגם ולהמשיך למי תוחן דגלות ש"ט עם
נרנח"י דנרנח"י דמ"ט וב"ן לז"ן דפנימיות דחילוניות דבריאה .
וביום ר"ח וט' . פכ"ט ממה ע"לח מררט רב"ט פ"ד פ"ד
אלה"ה בפ"ט פונם יפ"א) :

וביום ראש חדש יט"ן כל הא"ל ושוד יט"ן לזוג יס"ט
דפנימיות דאבי"ט דפנימיות דאלימות בכלים דאחור
דחב"ד דכ"ר דמ"ה וב"ן שלהם ולהמשיך הש"י ללמים הו'
דמוחין דלחם דמוסף ולהלבישם בו' כח"ל ולהמשיך או"ק מללם
דאימא לתב"ד ותב"ט דחב"ד דכ"ר דאחור דכ"ר דבינה
בכלים הפנימיים דבינה הכולל דח"ן . גם יכין לזוג יס"ט
הא"ל בכלים דאחור דכ"ר דכ"ר להמשיך דמוחין דחמה
דמוסף בו' כח"ל ולהמשיך מללם דאימא או"ק לתב"ד ותב"ט
דכ"ר דכ"ר דבינה דכלים הפנימיים דבינה הכולל דח"ן . וכן
פד"ו יכין בק"ט דשחרית דשבת לזוג או"א פילחן כה"י
ותב"ט ותב"ד וכ"ר שלהם ולהמשיך או"ק דללם דמוחין
דאימא דלחם דחמה דשחרית מנה"י ותב"ט ודלחם דחמה
דמוסף ותב"ד וכ"ר דלחם דחמה דמנחה מנה"י ותב"ט
דדיקא דאימא סתימאה ומנה"י דגלגלח דא"ל פ"ד פ"ד :
דנה' דע"פ הוא כי בכלים האמלטיים דחילוניות דמנחה דכל
יוס אפ"ט שהם כללים מהכל הם בערך סב"ט
שהם או"ק שהם נרנח"י דרוח בערך סב"ט ששום ולפ"ק און
מוסף דמנחה שהוא הכ"ר נרנח"י דחמה אלא בשחרית שהוא
בכלים הפנימיים שהם בחו' חב"ד פנח"י דח"ה ופשיה
ופליהם יבואו מוחין דכ"ר נרנח"י דחמה דחמה ופ"ק דכ"ר
לכ"ן בק"ט דשחרית דלחם דח"ה להמשיך או"ק דמוחין ותב"ד
דכ"ר דכ"ר דכ"ר דכלים האמלטיים רק או"ק דמוחין
דבינה דחמה כסדר שאר סימנים כח"ל ולפ"ק רח"י לבניח
תפלין דמנחה דיום ראש חדש כשאר כל הסימנים כי אין חילוק
ביניהם שאין המוחין דכ"ר מחפשיים בכלים האמלטיים כי
כל פלחם הם דבחינה ו"ק דכללות היום כח"ל אכל קודם
מנחה נראה שאין להניח לפי שפד"ן דרשינו דמוחין דכ"ר
קיים וכו' מקלה סעסעם הפשוט שאינו מניח באלמנ"ה היום
דר"ח ומניח דמנחה :

(פ"ל ע"ב) וידוע כי בירור ופיקן חילוניות ופנימיות
דחילוניות הוא פ"ט מטת מעשיות
וברכותיהם וביחוד ופיקן חילוניות ופנימיות דפנימיות הוא פ"ל
ידי מטת התלויים דביחוד וברכותיהם :
ודנה' דבב"ק קודם דמפלה לר"ך להפריד הקליפות מדחילוניות
ופנימיות דחילוניות דאבי"ט שנתאחו בהם דהסתלקות
המוחין מהם דלילה והוא באופן זה כי פ"ט גלגל יד"ס יכין
להפריד הקליפות חללים דנה"י דחילוניות דחילוניות דפשיה
ואח"כ פ"ט דבב"ק יכין להמשיך בהם מוחין מוחין מוחין
השלמות

פילחין בחמה דפנימיות דאבי"ט דחמה דח"ן וב' ללמי תוחן
דחב"ד דאו"א פילחין בלחם דמוסף דפנימיות דחמה
דח"ן וב' ללמי תוחן דחמה דאו"א פילחין בחמה דמוסף
דפנימיות דחמה דח"ן . ושני ללמי תוחן דנה"י
דמוחין סתימאה דא"ל (בלחם דמנחה וב' ללמי תוחן דחמה
דמ"ט דא"ל סב"ט) ובהם כלולים נה"י דגלגלח דא"ל בחמה
דמנחה דפנימיות נה"י ותב"ט דכ"ר דח"ן :

ידוע כי פ"ט רב"ט ז"ל דדרוש הב' דסדר תפלה שחרית
כי בק"ט נמשך מוחין מוחין כלים הפנימיים דא"ל מוחין
פשימ"ט דשני ללמים שלמים דא"ל דאימא ומחפשיים בכל
נופא דח"ן ותב"ט (ג"י ע"א) בעמידה נמשכים לז"ן מוחין
מקייסים הבק' תפלין מוחין כלי המקיף דא"ל והם המקייסים
הכחשים דדרושי רח"ט הכנה כל זה מדבר בפנימיות דחילוניות
שהוא חילוניות דאבי"ט דחילוניות דאלימות . ומה שכתב דרוש
ד"ביעי מדרושי העמידה כי בק"ט נמשך מוחין כלים החילוניים
דנה"י דא"ל מוחין פנימיים דשני ללמי תוחן דחב"ד דח"ן
ובעמידה נמשך מוחין כלים האמלטיים דא"ל מוחין מקייסים
לחב"ד דח"ן והמוחין הפנימיים מחפשיים בכל נופא כל זה
מדבר בחילוניות דפנימיות שהוא ב"ט דאבי"ט דפנימיות
דאלימות . ודרוש הש"י דרושי הק"ט הוא בפנימיות דפנימיות
שהוא חילוניות דאבי"ט דפנימיות דאלימות . נמלח כי סיקון
המלות מעשיות הכולל הגיע סיקונם עד חילוניות שהוא
הספילין דלחם כח"ל ותב"ט פ"ט הדבור החילוני סיקון
מלמטה יורד . והפניק בקיטור גדול כי פ"ט הקרבנות נמשך
נרנח"י דנפש למ"ן דח"ן ונרנח"י דנפש ורוח לא"י ונרנח"י
דנר"ן דבריאה ונרנח"י דנרנח"י דילירי ונרנח"י דנרנח"י
לפשיה . וכע"ד"ו בחינות להמשיך נרנח"י דרוח לז"א דח"ן
וכר"ן לאלימות ונרנח"י דבריאה ונרנח"י דילירי . וכן ביו"ט
גשמה לישכ"ט דח"ן ונרנח"י לאלימות ונרנח"י דבריאה . וכן
בעמידה ח"ה לאו"א דח"ן ויריח"י לאלימות ח"ה בכללות וכן
הוא בפרי"ט פרי"ט וכן במקייסים כסדר מה שהיה בעקודים :
נחזור לענין הק"ט לפרט הגופע לפנינוט אפ"ט ש"ט בו
פרי"ט רבים שהיה רח"י לבארס ויחב"ארו במקום
אחר כפ"ה הנה בק"ט דתפלה שחרית דח"ל לר"ך לכוין לזוג
או"א דפנימיות דפנימיות דאלימות בכלים דאחור דבינה
דכלים הפנימיים דמ"ט וב"ן שלהם ולהוליא הש"י ללמים הו'
דמוחין דלחם דשחרית להלבישם במקום הרח"י להם כח'
במ"א ולהמשיך מללם דאימא או"ק שלהם לתב"ד ותב"ט
דאחור דפרטוף בינה דכלים הפנימיים דבינה הכולל דח"ן וגם
לזוגם בכלים דאחור דחמה דכלים הפנימיים דמ"ט וב"ן
ולהוליא הש"י בלמים הכולל דמוחין דחמה דשחרית להלבישם
במקום הרח"י להם ולהמשיך מללם דאימא או"ק שבו לתב"ד
ותב"ט דאחור דפרטוף בינה דכלים הפנימיים דבינה הכולל
דח"ן . גם יכין לזוג או"א דחילוניות (ח) דאבי"ט דפנימיות
דאלימות בכלים החילוניים דכלים הפנימיים שלהם ולהוליא
הש"י ללמים להלבישם במקום הרח"י להם ולהמשיך טלם
לתב"ד דאחור דפרטוף בינה דח"ן דחילוניות דאבי"ט דפנימיות
דא"י דכלים הפנימיים דח"ן :

ג' יכין לזוג או"א (ג) דפנימיות דאבי"ט דחילוניות
דאלימות בכלים הפנימיים דפנימיות שלהם ולהוליא שני
ללמים ולהלבישם במקום הרח"י להם ולהמשיך כולם לתב"ד
ותב"ט ונה"י דאחור דפרטוף בינה דח"ן דפנימיות דחילוניות
דאלימות דכלים הפנימיים דח"ן :
ג' יכין לזוג או"א דפנימיות (ג) דפנימיות דא"י בכלים
דאחור דבינה דכלים האמלטיים דמ"ט וב"ן שלהם ולהוליא
הש"י ללמים הו' דמוחין דלחם דמנחה ולהלבישם במקום
רח"י להם ולהמשיך מללם דאימא או"ק לתב"ד ותב"ט דאחור
דפרטוף בינה דכלים האמלטיים דבינה הכולל דח"ן דח"ן

עלי נהר

זהה הציור דאכניע דחרם דאציי ודבייע התחתון :

פנימיות

אצילות

חיצוניות

סני דסני	חצר דסני	פנימי דחצוי	חצר דחצוי
אצילות	בריאה	עשיה	אצילות
א"א	א"א	א"א	א"א
א"א	א"א	א"א	א"א
זרן	זרן	זרן	זרן
ני כלי אציי	ני כלי ברי	ני כלי עשיה	ני כלי אציי
כלי האציי	כלי ביע דסיה דשיה	כלי האצילות	כלי ביע דסיה דשיה
דס"ג דשיה		דס"ג דשיה	

בריאה

תחתונה

אציי	בריאה	יצירה	עשיה	אציי	בריאה	יצירה	עשיה
א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א
א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א
זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן
הכל חותם	חותם כלי	חותם כלי	חותם כלי	הכל חותם	חותם כלי	חותם כלי	חותם כלי
פ"ג כלי	פנימי דברי	אמצעי דברי	חצי דברי	פ"ג כלי	פנימי דברי	אמצעי דברי	חצי דברי
תאצילות	נשמה להם	נשמה להם	נשמה להם	תאצילות	נשמה להם	נשמה להם	נשמה להם
שלמעלה	וניד וכלים	וניד וכלים	וניד וכלים	שלמעלה	וניד וכלים	וניד וכלים	וניד וכלים
וחכל אלהות	עולם הפיוד	עולם הפיוד	עולם הפיוד	וחכל אלהות	עולם הפיוד	עולם הפיוד	עולם הפיוד

יצירה

תחתונה

אצילות	בריאה	יצירה	עשיה	אצילות	בריאה	יצירה	עשיה
א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א
א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א
זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן
הכל חותם	חותם כלי	חותם כלי	חותם כלי	הכל חותם	חותם כלי	חותם כלי	חותם כלי
פ"ג כלי האציי	פני דיעיי	אמצעי דיעיי	פני כלי האציי דיעיי	פ"ג כלי האציי	פני דיעיי	אמצעי דיעיי	פני כלי האציי דיעיי
שלמעלה	נשמה להם	נשמה להם	נשמה להם	שלמעלה	נשמה להם	נשמה להם	נשמה להם
עיי הבריאה	וניד וכלים	וניד וכלים	וניד וכלים	עיי הבריאה	וניד וכלים	וניד וכלים	וניד וכלים
וחכל אלהות	עולם הפיי	עולם הפיי	עולם הפיי	וחכל אלהות	עולם הפיי	עולם הפיי	עולם הפיי

עשיה

תחתונה

אצילות	בריאה	יצירה	עשיה	אצילות	בריאה	יצירה	עשיה
א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א
א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א	א"א
זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן	זרן
הכל חותם	חותם כלי	חותם כלי	חותם כלי	הכל חותם	חותם כלי	חותם כלי	חותם כלי
פ"ג כלי האציי	פני דעשיה	א"א דעשיה	פני כלי האציי חצי דעשיה	פ"ג כלי האציי	פני דעשיה	א"א דעשיה	פני כלי האציי חצי דעשיה
שלמעלה	נשמה להם	נשמה להם	נשמה להם	שלמעלה	נשמה להם	נשמה להם	נשמה להם
עיי היצירה	וניד וכלים	וניד וכלים	וניד וכלים	עיי היצירה	וניד וכלים	וניד וכלים	וניד וכלים
וחכל אלהות	עולם הפיי	עולם הפיי	עולם הפיי	וחכל אלהות	עולם הפיי	עולם הפיי	עולם הפיי

ועין בכל זה הציוור בסי ניש מרף ל"ג עד דף ליה מדי חי ע"ג עד ד' פ' ע"ד עד פסקה והענין ופיש שם דף ל"ג ע"ב ד"ט ע"א שנשמת כ"ע התחתונים הוא ממה שיווד בעת הביעו"ט כלים דכ"ע דחיצוי האציי דחיים להתלבש למטה בעת המישו"ט בסוד נשמה הוא כפי ד"ש חרם ע"ש וסמך עלי

חיצוניות - מעשה

חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי בייע דפיה דשיה
חיצוניות דחיצוניות

פנימיות - דיבור

חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי בייע דפיה דשיה
חיצוניות דפנימיות

א אצילות				ה אצילות			
1	2	3	4	5	6	7	8
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
א"א (זייע)				א"א (זייע)			
אוי"א				אוי"א			
ז"א (גיית)				ז"א (גיית)			
כלי פנימי				כלי פנימי			
כלי אמצעי				כלי אמצעי			
כלי חיצון				כלי חיצון			
כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה	כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה
דפרק ג'	אדני	שדי	אלי	דפרק ג'	אדני	שדי	אלי
דשער				דשער			
השמות	אלהים (i)	אלהים (6)	אלהים (ii)	השמות	אלהים (i)	אלהים (6)	אלהים (ii)

ב בריאה תחתונה				ו בריאה תחתונה			
9	10	11	12	13	14	15	16
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
א"א (זייע)				א"א (זייע)			
אוי"א				אוי"א			
ז"א (גיית)				ז"א (גיית)			
קדיש אחר י"ח				קדיש אחר י"ח			
חיות				חיות			
כלי אצ"י				כלי אצ"י			
דפרק ג'				דפרק ג'			
דשער				דשער			
השמות				השמות			

ג יצירה תחתונה				ז יצירה תחתונה			
17	18	19	20	21	22	23	24
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
א"א (זייע)				א"א (זייע)			
אוי"א				אוי"א			
ז"א (גיית)				ז"א (גיית)			
קדיש אחר י"ח				קדיש אחר י"ח			
חיות				חיות			
כלי אצ"י				כלי אצ"י			
דפרק ג'				דפרק ג'			
דשער				דשער			
השמות				השמות			

ד עשיה תחתונה				ח עשיה תחתונה			
25	26	27	28	29	30	31	32
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
א"א (זייע)				א"א (זייע)			
אוי"א				אוי"א			
ז"א (גיית)				ז"א (גיית)			
קדיש אחר י"ח				קדיש אחר י"ח			
חיות				חיות			
כלי אצ"י				כלי אצ"י			
דפרק ג'				דפרק ג'			
דשער				דשער			
השמות				השמות			

ע"ה ח"ב דף ע"ט ע"ד, פ"ד ע"ב (ש' פו"ח) ריפ"ש אות ב', צ"ו ע"ג (ש' השמות). נה"ש דף [3] י"א ע"ד, י"ב ע"א-ג, [4] י"ג ע"א, [5] ט"ז ע"ד, כ"ה ע"א, ל"ד ע"ג. ענ"ה דף [1] כ"ג ע"א, [2] כ"ג סע"ג, [8] הגהת השד"ה דף ג' סע"א אות ז'. שער [9] [7] [5] ח"ב שאלה כ"ה. תו"ח דף ע"ב ע"ב. ליקוטי מוהר"ן תורה כ"ד, כ"ה (הודו).

הכוונות (דף י"ב ע"ב) שהפנימיות הנתקן על ידי הדבור קורא אותו נשמות. (מנה"ש הראמ"ע).

ד"ה וכן ביוצר נתקן חיצוניות וכו'. נ"ב, עיין לקמן (דף כ"א ע"א) [בנד"מ דף כ"ז ע"א] שכתב שכיוצר נתקן פנימיות דחיצוניות כמ"ש בסידור. (מנה"ש הראמ"ע).

ד"ה וכן ביוצר וכו' להמשיך הו"ק דמוחין דגדלות דכל התפלות העתידיים לאמר באותו היום וכו'. נ"ב, בכאן חזר בו ממ"ש לעיל (דף י"ג ע"ד) [בנד"מ דף י"ח ע"א] והסכמתו כמ"ש בכאן שיכוין להמשיך כל המוחין השייכים לכל התפלות דאותו יום. (מנה"ש הראמ"ע).

[י"ט ע"א] ד"ה והם המקיפים הכתובים בדרושי ראש השנה. נ"ב, דרוש וא"ו. (מנה"ש השד"ה).

ד"ה ודרוש הששי מדרושי הק"ש הוא בפנימיות דפנימיות. נ"ב, עם דרוש א' ב' מדרושי ברכת אבות הם וכו' לקמן (דף כ"ה ע"ב) [בנד"מ דף ל"ב ע"א]. (מנה"ש השד"ה).

ד"ה נמצא כי תיקון המצוות מעשיות וכו'. נ"ב, עולת תמיד דף י"א ע"א וב'. (מנה"ש הראמ"ע).

[י"ט ע"ב] ד"ה ואחר בשכמל"ו וכו' בה' אלהינו ה'. [ראה לקמן עמוד ר"ץ בהגהות על הסידור ח"ב ד"ה ה' אלהינו ה'].

ד"ה וכיום ראש חודש וכו' ולהמשיך הו"ק דצלם דמוחין דאימא וכו'. נ"ב, תורת חכם (דף קס"ו ע"א) וז"ל: והטעם הוא כיון שאין נכנסים בחינת ג"ר של הבחינות התחתונות בק"ש זו לכן יכולים להמשיך כל הו"ק אפילו של הבחינות העליונות יעו"ש. (מנה"ש השד"ה).

ד"ה והנה כבקר וכו' יכוין להפריד הקליפות מכלים דנה"י וכו' ואח"כ ע"י הברכה וכו'.

חג"ת בישראל מו"ר השד"ה. ועיין נהר שלום (דף כ"א סוף ע"ב) [בנד"מ דף כ"ז ע"א], ובזה אתי שפיר כל המקומות. (מנה"ש הראמ"ע).

ד"ה דחלקי אריך ועתיק וא"ק וכו'. נ"ב, עיין בהקדמה דף ט' ע"ב. (מנה"ש הראמ"ע).

ד"ה דפנימיות וחיצוניות דפנימיות דבריאה דאצילות. נ"ב, לפי שחור"פ דחיצוניות דבריאה דאצילות כבר נתקן ע"י היוצר. (מנה"ש הראמ"ע).

ד"ה מ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן דחכמה. נ"ב, ודנה"י וחג"ת דכתר. (מנה"ש הראמ"ע).

ד"ה יכוין להמשיך וכו' העומדת בהיכל אהבה דאבא שם. תיבת שם נמחק, ובמקומו נ"ב שהם. (מנה"ש הראמ"ע).

שם ד"ה או"א עילאין דבריאה דאצילות. נ"ב, ר"ל גם להמשיך לנוק' הכתר העומדת בהיכל אהבה דאריך דבריאה דאצילות. (מנה"ש הראמ"ע).

[י"ח ע"ג] ד"ה וכן הנחת תפילין וכו' מוחין פנימיים ומקיפים עם נרנח"י דנרנח"י. נ"ב, נ"ל צ"ל דנח"י [במקום דנרנח"י], וכן לקמן ד"ה וכן ע"י הנחת תפילין וכו' עם נרנח"י דנרנח"י דנשמה וכו' עם נרנח"י דנרנח"י דרוח, בכל אלו המקומות צ"ל דנח"י כנ"ל. (מנה"ש השד"ה).

[י"ח ע"ד] ד"ה נמצא כי כבר נתקן חיצוניות שהוא ב"ע וכו'. נ"ב, עיין עלי נהר דף כ"ג ע"א. (מנה"ש הראמ"ע).

ד"ה והענין וכו' ולהמשיך להם מזווג דחיות ודנשמות וכו' וכן בזמירות וכו' דחיות ודנשמות וכו'. נ"ב, נלע"ד שצ"ל דנשמות. וכן נראה משער

כמ"ש בסידור ישן. ובכאן הרכיבו שתי הסברות יחד. (עפ"י שערי רחמים ח"ב שאלה ע"ו).

ד"ה יכוין להמשיך הטיפסה וכו' לדעת העליון ונקה. ג"ב, מה שקורא למזל הי"ג דעת עליון משא"כ מזל הח', לאו דוקא, אלא כל הי"ג תיקונים דדיקנא בכללותם נקראים דעת עליון מה. (עפ"י שערי רחמים ח"ב שאלה ע"ו).

ד"ה בק"ש דערבית יכוין גם היחוד הזה וכו'. ג"ב, מה שאנחנו מכוונים בה' אלהינו ה' דערבית זיווג או"א דאצילות בנקודות, וכן באחד בק"ש דערבית [כרף ל"ז ע"ב], הוא בכלים חיצונים, כי ערבית הוא כלים חיצונים. השד"ה. (מסידור הרס"א).

[ל"ה ע"ב] ד"ה גם יכוין להעלות נשמת זו"ן וכו' אשר נכנסו בתיבת שמע ישראל וכו'. ג"ב, קשה, דבתיבת שמע נמשך לנוק' ג' מיני ע' מנר"ן דאימא, ובתיבת אחר ה"י דע"ב, וגם הם מכלל מוחין דיניקה, ולמה לא ציירם בסידור [שעולין למ"ן]. ונ"ל דכל אלו המוחין שהמשכנו שהם נר"ן דעיינין מאימא וה"י דע"ב עם הנרנח"י דיניקה, הכל נקרא מוחין דיניקה ונקרא נשמת זו"ן, ובסידור כתוב להעלות נשמת זו"ן והכל בכלל ועולים למ"ן אף על פי שלא ציירם בסידור יען שכולם מוחין דיניקה. (עפ"י שערי רחמים ח"ב שאלה ע"ח).

שם ד"ה גם יכוין להעלות נשמת זו"ן וכו' עם הכיוריים הנזכרים למ"ן לאו"א. ג"ב, קשה אם כן בירורי היכל הרצון והיכל ק"ק דכריאה שעולים כאמת ויציב ובעזרת אבותינו אימתי זמן תיקונם. ונ"ל דאלו הכיוריים של אחר ופנים דאחור שעולים בק"ש הם בחינה

בנה"י וישסו"ת השניים שבהם מתלבש הצ' דצלם, וזה נעשה אחר שבאו המוחין בכחב"ד חג"ת וישסו"ת הב' ונעשה בחינת מ"ל דצלם. נמצא דבק"ש נעשה הצינון ע"ד שנעשה בעמידה בחיבת באהבה שנעשה הצינון אחר שבאו המוחין. (עפ"י שערי רחמים ח"ב שאלה ע"ג).

[ל"ה ע"א] ד"ה ה' אלהינו ה'. ג"ב, מה שאנחנו ממשיכים מוחין דיניקה לאו"א בה' אלהינו ה' דק"ש, אפשר שהוא בחינת ג"ר דיניקה, כי הו"ק דיניקה היה להם קודם לכן, וממנו אנחנו ממשיכים מוחין דיניקה לזו"ן במלת שמע ישראל. ובוה מובן מ"ש בנה"ש דף ג"ז [בנדר"מ י"ט ע"ב] בהגהה [תנס], שבה' אלהינו ה' ימשיך מוחין לאו"א דכריאה וממנו לזו"ן דכריאה, וזה הזיווג הוא מה שאנחנו עושים אותו [בתהלות], ושמה כתוב לזווג ג"ר דו"ק וישסו"ת, והניחו פה בה' אלהינו ה', והוא לפי שהמשכה של או"א דאצילות שמה בה' אלהינו היתה ג"ר דיניקה, והיינו ג"ר דו"ק. ומה שאנחנו ממשיכין אחר ברוך שם מו"ק דזו"ן מוחין לאו"א דכריאה, אין זה מו"ק דגדלות שנמשכו להם בתיבת אחד, אלא ממוחין דיניקה שנקראין בחינת ו"ק שנמשכו להם בתיבות שמע ישראל. ומה שעושים פעם אחרת זיווג בתהלות, מפרשים אותו על בחינת הפנים. השד"ה. (מסידור הרס"א).

ד"ה ה' אבא וכו' לחח"ן דאו"א וישסו"ת, אלהינו אימא וכו' לבג"ה דאו"א וישסו"ת, ה' דעת וכו' לדת"י דאו"א וישסו"ת. ג"ב, מ"ש אבא ואימא ודעת, הוא כמ"ש בסידור שבת והוא עפ"י מ"ש בנה"ש דף כ"ז ע"ב. ומ"ש חח"ן בג"ה דת"י דאו"א וישסו"ת הוא

